

Miercuri, 8 iunie 2011

22. subliniază că este important ca orice structură de guvernanță și de gestionare pe termen lung a GNSS să fie complet transparentă, solidă și responsabilă din punct de vedere financiar și gestionată în modul cel mai responsabil; observă, în acest sens, că coordonarea cu Consiliul și cu Parlamentul European ar trebui să aibă loc în mod regulat și să includă actualizări detaliate;

23. invită Comisia să creeze mecanisme adecvate pentru a se asigura că serviciile și aplicațiile private și publice reglementate bazate pe GNSS respectă drepturile fundamentale ale cetățenilor, precum protecția vieții private și a datelor;

*

* *

24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și ASE.

Investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, durabilă și favorabilă incluziunii

P7_TA(2011)0266

Rezoluția Parlamentului European din 8 iunie 2011 privind investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, sustenabilă și favorabilă incluziunii (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 312,
- având în vedere Rezoluția sa din 29 martie 2007 privind viitorul resurselor proprii ale Uniunii Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene ⁽³⁾ și normele de aplicare ale acesteia,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind revizuirea bugetului UE (COM(2010)0700),
- având în vedere decizia sa din 16 iunie 2010 de constituire a unei comisii speciale privind provocările politice și resursele bugetare pentru o Uniune Europeană sustenabilă după 2013 ⁽⁴⁾,
- având în vedere contribuțiile aduse de Nationalrat-ul austriac, Camera cehă, Folketinget-ul danez, Riigikogu-ul eston, Bundestag-ul german, Bundesrat-ul german, Oireachtas-ul irlandez, Seimas-ul lituanian, Saeima letonă, Assembleia da República portugheză, Tweede Kamer-ul olandez și Riksdagen-ul suedez,
- având în vedere articolul 184 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO C 27 E, 31.1.2008, p. 214.

⁽³⁾ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0225.

Miercuri, 8 iunie 2011

- având în vedere raportul Comisiei speciale privind provocările politice și resursele bugetare pentru o Uniune Europeană sustenabilă după 2013 și avizul Comisiei pentru dezvoltare, al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru transport și turism, al Comisiei pentru dezvoltare regională, al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, al Comisiei pentru cultură și educație, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea între sexe (A7-0193/2011),
- A. întrucât Parlamentul a decis constituirea unei comisii speciale având următorul mandat:
- (a) definirea priorităților politice ale Parlamentului pentru cadrul financiar multianual (CFM) pentru perioada de după 2013, atât sub aspect legislativ, cât și bugetar;
 - (b) estimarea resurselor financiare de care Uniunea are nevoie pentru a-și atinge obiectivele și pentru a-și aplica politicile pentru perioada care începe la 1 ianuarie 2014;
 - (c) stabilirea duratei următorului cadru financiar multianual;
 - (d) propunerea, în conformitate cu prioritățile și obiectivele menționate, a unei structuri pentru viitorul CFM, care să indice principalele domenii de activitate ale Uniunii;
 - (e) prezentarea de orientări pentru o repartizare orientativă a resurselor între și în cadrul diferitelor rubrici de cheltuieli ale CFM, în conformitate cu prioritățile și structura propuse;
 - (f) specificarea legăturii dintre o reformă a sistemului de finanțare al bugetului UE și o revizuire a cheltuielilor, pentru a oferi Comisiei pentru bugete o bază solidă pentru negocierile privind noul cadru financiar multianual;
- B. întrucât comisia specială ar trebui să își prezinte raportul final înaintea prezentării de către Comisie a propunerilor sale cu privire la următorul CFM;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 311 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Uniunea trebuie să își asigure mijloacele necesare pentru atingerea obiectivelor sale și pentru realizarea politicilor sale, iar bugetul trebuie finanțat integral din resurse proprii;
- D. întrucât, în conformitate cu articolul 312 alineatul (5) și cu articolul 324 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul European trebuie să fie implicat în mod corespunzător în procesul de negociere a următorului CFM;
- E. întrucât intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona consolidează politicile Uniunii și creează noi domenii de competență care ar trebui să se reflecte în următorul CFM;
- F. întrucât provocările cu care se confruntă Uniunea și cetățenii săi, cum ar fi criza economică mondială, progresul rapid al economiilor emergente, tranziția spre o societate sustenabilă și spre o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, combaterea schimbărilor climatice, provocările demografice, inclusiv integrarea imigranților și protecția solicitanților de azil, mutația către economiile emergente înregistrată în distribuția globală a producției și a economiilor, lupta împotriva sărăciei, precum și amenințările reprezentate de dezastrelor naturale și de cele provocate de om, de terorism și de criminalitatea organizată, necesită un răspuns ferm din partea Uniunii și a statelor membre;

Miercuri, 8 iunie 2011

- G. întrucât Uniunea Europeană are mai multă însemnătate la nivel internațional decât suma statelor sale membre;
- H. întrucât obiectivul principal al politicii de coeziune europene ar trebui să fie în continuare reducerea inegalităților sociale, economice și teritoriale care există încă în Uniune și întrucât o politică de coeziune vizibilă și de succes are în sine o valoare adăugată europeană, iar toate statele membre ale UE ar trebui să beneficieze de aceasta;
- I. întrucât cetățenii UE au devenit mai exigenți în ceea ce privește Uniunea și, de asemenea, mai critici față de performanțele acesteia; întrucât publicul își va asuma din nou apartenența la Uniune numai atunci când cetățenii vor fi încrezători că valorile și interesele lor sunt apărate mai bine de către Uniune;
- J. întrucât Strategia Europa 2020 ar trebui să contribuie la redresarea Europei în urma crizei și la consolidarea acesteia, prin crearea de locuri de muncă și o creștere economică inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii; întrucât această strategie se bazează pe cinci obiective principale ale Uniunii referitoare la promovarea ocupării forței de muncă, îmbunătățirea condițiilor pentru inovare, cercetare și dezvoltare, atingerea obiectivelor în materie de schimbări climatice și energie, îmbunătățirea nivelului educației și promovarea incluziunii sociale, îndeosebi prin reducerea sărăciei;
- K. întrucât bugetul Uniunii este un instrument de reformă puternic; întrucât impactul său poate fi amplificat dacă mobilizează surse suplimentare de finanțare privată și publică în favoarea investițiilor, acționând astfel ca un catalizator al efectului de multiplicare a cheltuielilor Uniunii; întrucât așa-numitul principiu „juste retour”(al compensării) nu are nicio justificare economică, deoarece nu ține seama în mod corespunzător de valoarea adăugată europeană, de efectele colaterale și nici de nevoia de solidaritate între țările UE;
- L. întrucât, în conformitate cu articolul 3 din TUE, dezvoltarea durabilă a Europei ar trebui să se întemeieze pe o creștere economică echilibrată și pe stabilitatea prețurilor, pe o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social, precum și pe un nivel înalt de protecție și de îmbunătățire a calității mediului;
- M. întrucât principiul bunei gestiuni financiare este unul dintre principiile de bază ale execuției bugetului Uniunii; întrucât numeroase state membre realizează ajustări fiscale dificile ale bugetelor lor naționale; întrucât buna gestiune financiară, bazată pe eficiență, eficacitate și economie, a devenit din ce în ce mai importantă în ceea ce privește cheltuielile publice, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivelul statelor membre;
- N. întrucât prevederile legate de ajustarea periodică a programelor de cheltuieli la nevoile și circumstanțele în schimbare au fost insuficiente; întrucât complexitatea normelor și a reglementărilor a constituit unul dintre motivele slabei performanțe a sistemelor de gestiune și control;
- O. întrucât primii patru ani ai actualului CFM 2007-2013 au ilustrat în mod clar limitele capacității cadrului financiar de a răspunde noilor evoluții și priorități, fără a le pune în pericol pe cele existente; întrucât actualul CFM nu a reușit să răspundă prompt unor noi angajamente, cum ar fi Galileo, ITER, mecanismul pentru produsele alimentare sau planul european de redresare economică;
- P. întrucât, deși introducerea resursei reprezentate de VNB în 1988 în sistemul de finanțare al UE presupunea ca aceasta să compenseze temporar o scădere a resurselor proprii, aceasta a fost prelungită și consolidată de-a lungul anilor fiind, în prezent, principala componentă a resurselor bugetare ale UE; întrucât această preponderență a accentuat tendința statelor membre de a-și calcula balanța netă, având ca urmare o serie de reduceri, corecții, scutiri și compensații care fac ca actualul sistem al resurselor

Miercuri, 8 iunie 2011

proprie să fie excesiv de complex, opac, insuficient corelat cu politicile existente ale Uniunii, lipsit de echitate și, prin urmare, incapabil să asigure o finanțare transparentă și eficientă a politicilor Uniunii în interesul european fiind, în ultimă instanță, total neinteligibil pentru cetățenii Uniunii Europene;

- Q. întrucât, în Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la metodele inovatoare de finanțare la nivel european și mondial (¹), Parlamentul European a aprobat introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare (TTF), care „ar putea contribui la abordarea problemei privind tendințele de tranzacționare cu efecte extrem de negative de pe piețele financiare, precum anumite tipuri de tranzacționare de înaltă frecvență pe termen scurt și automată, și ar putea diminua activitățile speculative”;

Partea I: Principalele provocări

1. consideră că provocările care ne așteaptă, fie sub aspect demografic, al schimbărilor climatice sau al aprovizionării cu energie, sunt domenii în care Uniunea Europeană își poate demonstra valoarea adăugată, ca o entitate care reprezintă mult mai mult decât suma statelor sale membre;
2. constată că, din cauza crizei actuale și a constrângerilor severe în ceea ce privește cheltuielile publice, a devenit mai dificil pentru statele membre să progreseze mai departe în ceea ce privește creșterea economică, sporirea competitivității și urmărirea obiectivului unei convergențe economice și sociale și să participe pe deplin în cadrul pieței interne; crede cu fermitate că soluția pentru ieșirea din criză este îndreptarea către Europa, și nu îndepărtarea de aceasta;
3. consideră că noțiunea de „resurse durabile pentru Uniunea Europeană” impune în primul rând regândirea „sistemului de resurse” al bugetului UE cu scopul de a înlocui contribuțiile naționale actuale cu resurse cu adevărat europene;
4. consideră că evenimentele recente arată că zona euro necesită o guvernare economică mai ambițioasă și că un pilon monetar fără un pilon social și economic este sortit eșecului; consideră că este esențial ca Uniunea să își consolideze sistemul de guvernare economică pentru a asigura punerea în aplicare a strategiei UE 2020 (restabilirea și protejarea pe termen lung a nivelurilor de creștere economică), pentru a împiedica repetarea actualei crize și pentru a salva proiectul european;

Construirea unei societăți bazate pe cunoaștere

5. subliniază că actuala criză a scos în evidență provocările structurale cărora trebuie să le facă față majoritatea economiilor statelor membre: o productivitate sub parametri optimi, niveluri ridicate ale datoriei publice, deficite fiscale mari, șomaj structural, obstacole permanente în cadrul pieței interne, mobilitate scăzută a forței de muncă și noțiuni perimate în ceea ce privește competențele, contribuind la o creștere economică slabă; subliniază nevoia de investiții în domenii-cheie, cum ar fi educația, cercetarea și inovarea, cu scopul de a depăși aceste provocări structurale și subliniază importanța de a inversa tendința descrescătoare a investițiilor publice;
6. reamintește că, dacă actualele tendințe în materie de investiții continuă, Asia poate ajunge în fruntea dezvoltării științifice și tehnologice până în 2025; reamintește totuși că aceste schimbări reprezintă nu numai provocări însemnate, ci și oportunități, cum ar fi o creștere bruscă a potențialului de export al UE; constată că, în domeniul învățământului universitar și profesional de nivel terțiar, Uniunea are mult de recuperat, întrucât doar 30 de universități europene se situează în primele 100 din lume; subliniază că Europa este în urmă și în ceea ce privește cursa dezvoltării de noi competențe și atrage atenția asupra faptului că, până în 2020, va crește cu 16 milioane numărul de locuri de muncă care necesită un nivel înalt de calificare, în timp ce numărul locurilor de muncă pentru care se vor cere competențe reduse va scădea cu 12 milioane;

(¹) Texte adoptate, P7_TA(2011)0080.

Miercuri, 8 iunie 2011

Combaterea șomajului

7. consideră că una dintre provocările majore cu care se confruntă Uniunea Europeană este legată de menținerea competitivității, de intensificarea creșterii economice, de combaterea șomajului ridicat, de concentrarea asupra funcționării corespunzătoare a piețelor muncii și asupra condițiilor sociale cu scopul de a îmbunătăți gradul de ocupare a forței de muncă, de a promova munca decentă, de a garanta drepturile și condițiile de muncă ale lucrătorilor din întreaga Europă, precum și de a reduce sărăcia;

Provocarea demografică

8. insistă asupra faptului că Uniunea trebuie să răspundă provocării demografice; constată că scăderea ponderii populației active, combinată cu creșterea ponderii persoanelor pensionate, va exercita presiuni suplimentare asupra sistemelor sale de protecție socială și asupra competitivității sale economice;

Provocările legate de climă și resurse

9. este preocupat de faptul că o creștere a populației lumii de la 6 la 9 miliarde va intensifica, la nivel mondial, concurența pentru resursele naturale și va exercita presiuni suplimentare asupra mediului la nivel global și local; constată că, până în 2050, cererea de alimente ar putea crește cu 70 % și că utilizarea și gestionarea inefficientă și nesustenabilă a materiilor prime și a mărfurilor expun cetățenii la o concurență distructivă între alimente, conservarea naturii și producerea de energie, precum și la creșteri șocante ale prețurilor; de asemenea, acestea ar putea avea consecințe negative și asupra industriei în ceea ce privește oportunitățile de afaceri, inclusiv restricționarea accesului la materii prime, amenințând securitatea economică și accentuând schimbările climatice; subliniază, prin urmare, faptul că este necesar ca UE să ia imediat măsuri și să creeze o economie bazată pe utilizarea sustenabilă a resurselor;

10. atrage atenția asupra creșterii consumului energetic la nivel global și asupra faptului că dependența de importurile de energie va crește, Uniunea ajungând să importe până în 2050 aproape două treimi din nevoile sale de energie în cazul în care politicile energetice actuale nu sunt modificate în mod corespunzător, iar statele membre nu își intensifică eforturile pentru a dezvolta propriile surse regenerabile de energie și pentru a obține un potențial propriu de eficiență energetică, luând în considerare pe deplin angajamentele UE în materie de energie și climă, precum și aspectele privind siguranța; avertizează asupra faptului că volatilitatea prețurilor și incertitudinile în materie de aprovizionare vor fi, de asemenea, agravate de volatilitatea politică din țările cu resurse energetice bogate; solicită, prin urmare, diversificarea căilor de aprovizionare și a partenerilor comerciali;

11. sprijină ideea că ansamblul finanțării UE ar trebui să conducă la o îmbunătățire a stării generale a mediului european prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră care să corespundă cel puțin obiectivelor actuale din cadrul legislației UE; prin urmare, sugerează că efectele pozitive și negative pe care le are asupra climei și mediului utilizarea fondurilor UE ar trebui analizate la nivele agregate;

Securitatea internă și externă și libertățile individuale

12. este de părere că globalizarea a amplificat sentimentul de vulnerabilitate, prin eliminarea delimitărilor dintre formele interne și externe de libertate, justiție și securitate; este convins că abordarea provocărilor secolului XXI în materie de securitate, fără a periclita drepturile fundamentale și libertățile individuale, necesită, așadar, răspunsuri globale și anticipative pe care numai o entitate de calibrul Uniunii le poate oferi; este convins că dimensiunea de securitate externă a UE este strâns legată de democrație, statul de drept și buna guvernare din țările terțe și că UE are o responsabilitate specială de a contribui la aceasta;

Miercuri, 8 iunie 2011

Europa în lume: nevoia de a deveni un actor mai energic

13. este convins că Uniunea, ca putere politică, economică și comercială majoră, trebuie să își asume pe deplin acest rol pe scena internațională; reamintește că Tratatul de la Lisabona oferă noi instrumente pentru o promovare mai eficace a intereselor și valorilor europene în întreaga lume; subliniază faptul că Uniunea va contribui cu valoare adăugată pe scena internațională și va putea influența deciziile politice la nivel mondial numai dacă va acționa în mod colectiv; insistă asupra faptului că o reprezentare mai puternică pe plan extern va trebui însoțită de o coordonare mai puternică pe plan intern;

Asigurarea bunei guvernanțe

14. este convins că sporirea sentimentului public de apartenență la Uniune trebuie să devină forța motrice a acțiunii colective; consideră că asigurarea „bunei guvernanțe” este, de departe, cel mai puternic mijloc de care dispune Uniunea pentru a beneficia de angajamentul și de implicarea continuă a cetățenilor săi;

Partea a II-a: Optimizarea realizării obiectivelor: rolul bugetului UE

Valoarea adăugată europeană și costul renunțării la Europa

15. subliniază că principalul obiectiv al cheltuielilor bugetare ale UE este acela de a crea o valoare adăugată europeană (VAE) prin punerea în comun a resurselor, acționând ca un catalizator și generând economii de scară, efecte transfrontaliere pozitive și efecte de propagare, contribuind astfel la realizarea într-un mod mai eficace sau mai rapid a obiectivelor politice comune convenite și la reducerea cheltuielilor naționale; reamintește că, în principiu, orice repetare a cheltuielilor sau suprapunere a fondurilor alocate din numeroase linii bugetare trebuie evitate, cheltuielile UE trebuind întotdeauna să vizeze crearea unei valori adăugate mai mari decât cheltuielile individuale agregate ale statelor membre; consideră că CFM, utilizat în mod corespunzător, reprezintă un instrument extrem de important pentru planificarea pe termen lung a proiectului european, luând în considerare perspectiva europeană și valoarea adăugată a Uniunii;

16. atrage atenția asupra următoarelor domenii, care dispun de potențial pentru a contribui la sinergii și economii de scară mai importante: Serviciul European de Acțiune Externă, ajutorul umanitar și, mai exact, o capacitate de reacție rapidă a UE, punerea în comun a resurselor de apărare, cercetarea, dezvoltarea și inovarea, marile proiecte de infrastructură (în special în domeniul energetic și al transporturilor) și supravegherea pieței financiare;

17. consideră că, pe lângă verificarea respectării subsidiarității prin intermediul parlamentelor naționale, ancorată în Tratatul de la Lisabona, trebuie realizată o evaluare a VAE pentru orice propunere legislativă cu relevanță bugetară, această fiind considerată cea mai bună practică; insistă însă asupra faptului că evaluarea VAE presupune mai mult decât o abordare pe bază de cifre și că trebuie realizată o evaluare politică care să determine dacă acțiunea planificată va contribui în mod eficient și eficace la obiectivele comune ale UE și dacă va genera bunuri publice la nivelul UE; constată că principalele și cele mai importante elemente ale VAE, cum ar fi pacea, stabilitatea, libertatea, libera circulație a persoanelor, mărfurilor, serviciilor și capitalurilor, nu pot fi evaluate din punct de vedere numeric;

18. subliniază necesitatea de a evidenția conformitatea tuturor cheltuielilor UE cu obligațiile prevăzute în tratat, în acquis-ul comunitar sau în obiectivele politice principale ale UE; evidențiază faptul că VAE poate fi generată nu numai prin cheltuieli, ci și prin legislația europeană și prin coordonarea politicilor naționale și ale UE în domeniile economic, fiscal, bugetar și social; este convins că trebuie să fie îmbunătățită valoarea adăugată europeană a cheltuielilor în cadrul următorului CFM; subliniază că finanțarea UE ar trebui, pe cât posibil, să contribuie la realizarea simultană a mai multor obiective specifice de politică ale UE (de exemplu, coeziunea teritorială, adaptarea la schimbările climatice, protecția biodiversității);

Miercuri, 8 iunie 2011

19. crede cu fermitate că investițiile la nivelul UE pot duce la economii semnificativ mai mari la nivel național, în special în domeniile în care UE are în mod incontestabil o valoare adăugată mai mare decât bugetele naționale; crede cu fermitate că principiul VAE ar trebui să stea la baza tuturor negocierilor viitoare cu privire la bugetul UE; salută, prin urmare, angajamentul Comisiei de a lansa o amplă analiză a „costului renunțării la Europa” pentru statele membre și bugetele naționale; invită Comisia să publice acest raport în timp util, pentru a permite luarea sa în considerare în cursul procesului de negociere pentru viitorul CFM;

20. solicită o mai bună coordonare între bugetul UE și bugetele naționale ale statelor membre la finanțarea priorităților politice comune; reamintește necesitatea de coordona cheltuirea fondurilor publice de la faza de planificare la faza de implementare pentru a asigura complementaritatea, o mai mare eficiență și vizibilitate, precum și o mai bună structurare a bugetului UE; consideră că noul mecanism de coordonare a politicilor economice și bugetare („semestrul european”) ar trebui să joace un rol important în coordonarea obiectivelor în materie de politici pe întreg teritoriul UE și în alinierea acestora la obiectivele UE contribuind astfel la realizarea sinergiilor bugetare dorite între bugetul UE și bugetele naționale;

Un buget eficient

21. consideră că, în timp ce principiul VAE ar trebui aplicat în vederea orientării viitoarelor decizii ce determină prioritățile în materie de cheltuieli, utilizarea eficientă și eficace a creditelor ar trebui să stea la baza implementării diferitelor politici și activități;

22. subliniază că, pentru a obține rezultate optime pe teren în ceea ce privește dezvoltarea și creșterea economică durabilă, solidaritatea și coeziunea, ar trebui să se acorde prioritate îmbunătățirii sinergiilor între toate fondurile bugetului UE care au un impact asupra dezvoltării economice și unei abordări integrate între diferitele sectoare, dezvoltării politicilor orientate spre rezultate, și, după caz, utilizării principiului condiționalității, principiului „poluatorul plătește”, a factorilor de reușită și performanță și a indicatorilor de rezultate;

Utilizarea bugetului pentru stimularea investițiilor

23. reamintește faptul că bugetul UE este în primul rând un buget de investiții care poate genera mai multe investiții din surse publice sau private; consideră că atragerea de capital suplimentar va fi crucială pentru a obține volumul considerabil de investiții necesar îndeplinirii obiectivelor politice ale Strategiei Europa 2020; evidențiază, în special, necesitatea maximizării impactului finanțării UE prin mobilizarea, punerea în comun și valorificarea resurselor financiare publice și private pentru infrastructuri și proiecte majore de interes european, fără a denatura concurența;

24. ia act de dezvoltarea, începând cu anii '90, a parteneriatelor public-privat (PPP) instituționalizate în cadrul Uniunii, inter alia în sectorul transporturilor, în domeniul clădirilor și infrastructurilor publice, precum și în domeniul mediului, ca forme de cooperare între autoritățile publice și sectorul privat și ca un mecanism suplimentar pentru furnizarea de servicii de infrastructură și de servicii publice de importanță strategică; în același timp, este preocupat de anumite probleme de fond aferente PPP-urilor și insistă asupra faptului că în conceperea viitoarelor PPP-uri trebuie să se țină cont de învățămintele desprinse și să se rectifice deficiențele constatate în trecut;

25. ia act de experiența anterioară, în general pozitivă, a utilizării instrumentelor financiare inovatoare, inclusiv a mecanismelor care combină subvenții și împrumuturi sau a mecanismelor de partajare a riscurilor, cum ar fi Instrumentul de garantare a împrumuturilor pentru proiectele TEN-T (LGTT), Mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor (MFPR) și instrumentele politicii de coeziune (JEREMIE, JESSICA, JASPERS și JASMINE), în vederea abordării unui obiectiv specific de politică; consideră că Uniunea ar trebui să ia măsuri, îndeosebi pentru consolidarea folosirii fondurilor UE ca element catalizator pentru atragerea de fonduri suplimentare din partea BEI, BERD, a altor instituții financiare internaționale și a sectorului privat;

Miercuri, 8 iunie 2011

26. prin urmare, solicită Comisiei să propună măsuri în vederea extinderii sistemului de finanțare inovatoare, după o examinare detaliată a acestuia și pornind de la o evaluare precisă a nevoilor de investiții publice și private, precum și o metodologie pentru coordonarea finanțărilor din surse diferite; solicită statelor membre să garanteze că cadrul lor juridic național permite implementarea acestor sisteme; solicită, prin urmare, o consolidare substanțială a cadrului normativ, bugetar și operațional al acestor mecanisme pentru a garanta eficacitatea acestora în ceea ce privește mobilizarea investițiilor, sustenabilitatea și utilizarea corectă a resurselor UE, precum și pentru a garanta sisteme adecvate în materie de monitorizare, raportare și alocare a răspunderii; insistă, în plus, asupra necesității de a asigura că riscurile aferente sunt cuantificate și luate în considerare;

27. constată dificultățile istorice în găsirea de investitori privați pentru proiecte UE de amploare; recunoaște că, din cauza crizei financiare, investitorii privați au devenit chiar și mai reticenți în a finanța proiecte europene, scoțând în evidență nevoia reinstaurării unei încrederi suficiente pentru a permite proiectelor majore de investiții să atragă sprijinul de care au nevoie; subliniază că sprijinul adus de bugetul UE va fi necesar, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, pentru a atrage și mobiliza fonduri private către proiecte de interes comunitar, îndeosebi pentru acele proiecte cu valoare adăugată europeană care sunt viabile din punct de vedere economic, dar sunt considerate neviabile din punct de vedere comercial;

28. salută, prin urmare, inițiativa „Project Bonds” Europa 2020 (obligațiuni pentru finanțarea de proiecte), un mecanism de partajare a riscurilor în parteneriat cu Banca Europeană de Investiții (BEI), care oferă un ajutor de la bugetul UE până la limita unui plafon stabilit care este menit să stimuleze finanțarea UE și să atragă într-o măsură și mai mare interesul investitorilor privați față de participarea la proiecte prioritare ale UE; invită Comisia să prezinte o propunere completă cu privire la obligațiunile emise pentru finanțarea proiectelor UE, pe baza experienței acumulate în legătură cu instrumentele comune UE-BEI, și să introducă criterii clare și transparente pentru eligibilitatea proiectelor și selecția acestora; reamintește faptul că proiectele de interes pentru UE care generează venituri mici vor avea nevoie în continuare de finanțare sub formă de granturi; este preocupat de faptul că mărimea redusă a bugetului UE ar putea până la urmă limita efectul mobilizator al noilor inițiative;

29. reiterează nevoia de a asigura cel mai mare grad de transparență, responsabilitate și control democratic cu privire la instrumentele și mecanismele financiare inovatoare care implică bugetul UE; solicită Comisiei să propună un cadru de punere în aplicare și de eligibilitate a proiectelor – eventual adoptat în cadrul procedurii legislative ordinare –, care să asigure un flux continuu de informații și participarea autorității bugetare în ceea ce privește utilizarea acestor instrumente pe teritoriul Uniunii, permițându-i Parlamentului să verifice dacă prioritățile sale politice sunt realizate, precum și un control mai temeinic asupra unor astfel de instrumente din partea Curții de Conturi Europene;

Garantarea bunei gestiuni financiare

30. consideră că îmbunătățirea execuției și a calității cheltuielilor ar trebui să constituie un principiu director pentru obținerea celor mai bune rezultate posibile în execuția bugetului UE, precum și pentru conceperea și gestionarea programelor și a activităților după 2013;

31. subliniază, de asemenea, faptul că, în cadrul conceperii programelor de cheltuieli, cea mai mare atenție ar trebui acordată clarității obiectivelor, respectării depline a acquis-ului comunitar și complementarității instrumentelor și acțiunilor, armonizării și simplificării normelor de eligibilitate și punere în aplicare, transparenței și responsabilității depline și liber asumate; subliniază importanța includerii aspectelor de gen în procesul de elaborare a bugetului ca instrument de bună guvernare, care contribuie la îmbunătățirea eficienței și a echității;

32. subliniază, în special, faptul că simplificarea normelor și a procedurilor ar trebui să fie o prioritate orizontală esențială și este convins că o revizuire a Regulamentului financiar ar trebui să joace un rol crucial în acest sens;

Miercuri, 8 iunie 2011

33. subliniază că îmbunătățirea gestiunii financiare a Uniunii trebuie susținută prin monitorizarea strictă a progreselor de către Comisie și statele membre; insistă ca statele membre să își asume răspunderea pentru gestionarea și utilizarea corectă a fondurilor UE și să publice declarații naționale anuale privind utilizarea fondurilor UE la nivelul politic corespunzător;

34. subliniază necesitatea de a aborda problema tendinței de creștere a angajamentelor restante (RAL); reamintește faptul că, potrivit Comisiei, nivelul RAL va ajunge, până la sfârșitul anului 2013, la 217 miliarde de euro; constată faptul că un anumit nivel de RAL este inevitabil în cadrul punerii în aplicare a programelor multianuale dar subliniază, cu toate acestea, că existența angajamentelor restante implică, prin definiție, efectuarea de plăți corespunzătoare; așadar, nu este de acord cu abordarea Consiliului de a decide în prealabil cu privire la nivelul de plăți, fără a lua în considerare o evaluare exactă a nevoilor efective; prin urmare, va depune toate eforturile, în cadrul procedurii privind bugetul anual din următorul CFM, pentru a reduce discrepanța dintre angajamente și creditele de plată, prin creșterea adecvată a nivelului de plăți;

35. este ferm convins că, pentru a îmbunătăți calitatea gestiunii și controlului fondurilor UE de către statele membre, este necesară o evaluare a punctelor forte și a punctelor slabe ale sistemelor de gestiune și control ale statelor membre în fiecare domeniu de politică; consideră totodată că, pentru a crește eficiența și eficacitatea fondurilor UE, inclusiv în ceea ce privește rata de absorbție a acestora, sunt necesare o mai bună gestionare, reducerea birocrăției și o transparență sporită, precum și o eficientizare, și nu înmulțire a controalelor; în acest sens, consideră că ar trebui găsit un echilibru între nivelul de control și costul implicat de acesta;

36. subliniază importanța securității juridice și a continuității bugetare pentru punerea în aplicare cu succes a politicilor și programelor multianuale; prin urmare, consideră că normele nu ar trebui să se schimbe în cursul perioadelor de programare fără o justificare corespunzătoare și o evaluare de impact adecvată, întrucât acest fapt poate determina costuri de tranziție mai mari, o punere în aplicare mai lentă și creșterea indicelui de eroare;

37. subliniază că unul dintre elementele-cheie pentru succesul dezvoltării, punerii în aplicare și monitorizării politicilor Uniunii îl reprezintă capacitatea instituțională; în consecință, consideră că întărirea capacității instituționale și administrative la nivel național, regional și local poate sta la baza ajustărilor structurale și poate contribui la o absorbție fără probleme și cu succes a resurselor UE;

Partea a III-a: prioritățile politice

38. reamintește că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona consolidează politicile Uniunii și conferă acestora prerogative noi semnificative, îndeosebi în domenii precum acțiunea externă, sportul, spațiul, schimbările climatice, energia, turismul și protecția civilă; subliniază că acestea necesită resurse financiare suficiente; reamintește, în acest context, articolul 311 din TFUE, la care se prevede că Uniunea își asigură mijloacele necesare pentru atingerea obiectivelor sale și pentru realizarea politicilor sale;

Un buget care să susțină obiectivele Strategiei Europa 2020

39. consideră că Strategia Europa 2020 ar trebui să fie referința principală în materie de politici pentru următorul CFM; susține, în același timp, că Europa 2020 nu este o strategie exhaustivă care să acopere toate domeniile de politică ale Uniunii; subliniază că și alte politici care sunt întemeiate pe dispozițiile tratatelor și urmăresc obiective diferite trebuie să fie reflectate în mod corespunzător în următorul CFM;

Miercuri, 8 iunie 2011

40. consideră că Strategia Europa 2020 ar trebui să ajute Europa să iasă din criză și să devină mai puternică prin îmbunătățirea condițiilor – și a cheltuielilor – pentru inovare, cercetare și dezvoltare, prin atingerea obiectivelor UE în domeniul atenuării schimbărilor climatice și al energiei, prin îmbunătățirea nivelului educației și prin promovarea incluziunii sociale, îndeosebi prin reducerea sărăciei; observă că Strategia Europa 2020 vizează nu numai stabilitatea financiară și creșterea economică pe termen scurt, ci și transformarea structurală pe termen mai lung în vederea unei creșteri mai durabile, bazată pe o utilizare mai eficientă a resurselor;

41. consideră că actualul conținut al Strategiei Europa 2020, cum ar fi obiectivele principale, inițiativele emblematiche, blocajele identificate și indicatorii, are un caracter foarte general și solicită Comisiei să prezinte propuneri mai detaliate; consideră, de asemenea, că relansarea pieței unice reprezintă un element esențial al Strategiei Europa 2020, care intensifică sinergiile dintre diferitele inițiative emblematiche; subliniază că obiectivele strategiei pot fi realizate numai prin intermediul unor angajamente concrete din partea statelor membre, incluse în programele lor naționale de reformă, prin politici care să includă mecanisme verificate de obținere a rezultatelor, precum și prin propuneri legislative concrete și coerente;

42. subliniază, în plus, că Strategia Europa 2020 nu poate fi credibilă decât dacă se asigură coerența între obiectivele sale și finanțarea alocată acestora la nivelul UE și la nivel național; este de părere că următorul CFM ar trebui să reflecte aspirațiile Strategiei Europa 2020 și este hotărât să colaboreze cu Comisia și cu statele membre pentru a crea un cadru de finanțare credibil care să asigure, în special, o finanțare adecvată a inițiativelor emblematiche și a obiectivelor principale; susține, în acest sens, că sarcinile, resursele și responsabilitățile trebuie clar definite și bine organizate între Uniune și statele membre, inclusiv autoritățile locale și regionale; invită Comisia să stabilească în mod clar dimensiunea bugetară a inițiativelor emblematiche, deoarece aceste planuri de acțiune prioritare vizează toate politicile finanțate din bugetul UE;

43. avertizează cu privire la faptul că o Strategie Europa 2020 pe zece ani necesită o flexibilitate bugetară considerabilă pentru a se garanta că mijloacele bugetare pot fi aliniate în mod corespunzător la circumstanțele și prioritățile în schimbare;

Un buget care să susțină guvernarea economică

44. subliniază faptul că, în cadrul actualului mecanism european de stabilizare financiară, aproape 60 de miliarde EUR, reprezentând garanții pentru împrumuturi, trebuie acoperite de marja dintre plafonul resurselor proprii și cheltuielile anuale înscrise în buget; semnaleză obligațiile adiționale convenite în contextul asistenței financiare pe termen mediu acordate statelor membre din afara zonei euro, care trebuie acoperite de aceeași marjă;

45. afirmă necesitatea ca semestrul european să asigure o mai bună coordonare bugetară și sinergii mai eficiente între Uniune și statele membre, sporind astfel valoarea adăugată europeană; de asemenea, solicită ca semestrul european să intensifice coordonarea economică dintre statele membre în conformitate cu principiul metodei comunitare și să asigure o mai bună guvernare economică pentru zona euro și pentru statele membre care doresc să adere la aceasta, reducând astfel necesitatea de a se recurge la mecanismul de stabilizare financiară; consideră că semestrul european ar trebui să se axeze pe îmbunătățirea sinergiilor dintre investițiile publice europene și cele naționale;

46. constată că Mecanismul european de stabilitate (MES) de după 2013 a fost organizat într-o manieră pur interguvernamentală; își exprimă îngrijorarea cu privire la această evoluție și subliniază lipsa controlului democratic, a responsabilității, precum și a asigurării punerii în aplicare în cazul abordării interguvernamentale; subliniază că, în cazul MES, este necesar să se ia în calcul metoda comunitară; reamintește că bugetul UE furnizează garanții pentru creditele acordate statelor membre în cadrul mecanismului european de stabilizare financiară, precum și în cadrul mecanismului de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre din afara zonei euro;

Miercuri, 8 iunie 2011

47. reamintește că moneda europeană a fost creată fără să fi existat o convergență economică reală între statele care au dorit să o introducă și în absența unui buget al Uniunii suficient de mare pentru a susține o monedă proprie; consideră că un astfel de buget ar necesita înlocuirea unor părți semnificative din cheltuielile actuale ale statelor membre cu cheltuieli ale Uniunii, pentru a ține cont în mod adecvat de metoda comunitară și pentru a asigura zonei euro și UE stabilitatea fiscală necesară pentru a depăși criza datoriilor; solicită Comisiei să evalueze posibilul impact al sistemului euroobligațiilor asupra bugetului UE;

Cunoaștere pentru creștere economică

Cercetare și inovare

48. ia act de importanța cercetării și inovării pentru accelerarea tranziției către o economie sustenabilă, lideră la nivel mondial și bazată pe cunoaștere; consideră că următorul CFM ar trebui să prevadă o mai mare concentrare a resurselor bugetare în domenii care stimulează creșterea economică și competitivitatea, precum cercetarea și inovarea, în conformitate cu principiile valorii adăugate și excelenței europene;

49. este ferm convins de valoarea adăugată a grupării într-o mai mare măsură în bugetul UE a cheltuielilor naționale pentru cercetare și inovare pentru a obține masa critică și economiile de scară necesare, pentru a îmbunătăți impactul și pentru a reduce suprapunerile și risipirea fondurilor limitate;

50. consideră că este necesar un efort public și privat concertat la nivel european și național pentru a atinge obiectivul Strategiei Europa 2020 de a aloca 3 % din produsul intern brut (PIB) cercetării și dezvoltării și pentru crearea unui Spațiu european de cercetare și a unei „Uniuni a inovării”; solicită instituțiilor UE și statelor membre să convină, fără întârziere, asupra unui plan specific privind atingerea acestui obiectiv și subliniază angajamentul economic important pe care l-ar implica realizarea acestui obiectiv, în valoare de aproximativ 130 de miliarde EUR anual, atât pentru UE, cât și pentru bugetele naționale, și de două ori mai mult pentru sectorul privat;

51. consideră că fondurile publice destinate activităților de cercetare și dezvoltare trebuie să crească în mod considerabil, întrucât investițiile publice constituie deseori un stimulent pentru investițiile private; subliniază necesitatea de a spori, de a stimula și de a asigura finanțarea destinată cercetării, dezvoltării și inovării în cadrul Uniunii printr-o creștere semnificativă a cheltuielilor relevante începând cu 2013, mai ales pentru cel de Al optulea program-cadru de cercetare; subliniază, în acest sens, rolul de catalizator pe care politica de coeziune l-a jucat în perioada de programare actuală în ceea ce privește majorarea investițiilor în cercetare și dezvoltare și solicită ca această tendință să fie continuată și consolidată în perioada următoare;

52. evidențiază faptul că această suplimentare a fondurilor trebuie să fie însoțită de o simplificare radicală a procedurilor de finanțare; este deosebit de preocupat de absorbția relativ scăzută a fondurilor UE de către comunitatea științifică europeană și invită Comisia să își continue eforturile de a da curs cerințelor de reducere a obligațiilor administrative și de simplificare a accesului la fluxurile de finanțare pentru cercetători, IMM-uri și organizațiile societății civile, menținând în același timp un control bugetar suficient; subliniază nevoia de a scuti IMM-urile de anumite cerințe administrative prin reducerea birocrăției și de a încuraja inovarea prin intermediul unui acces mai ușor la finanțare;

53. solicită să se stabilească o legătură mai puternică între cercetarea de bază și inovarea industrială și între inovare și procesul de producție; reamintește, în special, că una dintre principalele dificultăți din programele UE de cercetare și inovare este faptul că rezultatele nu sunt efectiv introduse pe piață și subliniază importanța creării de stimulente pentru a comercializa produsele activităților de cercetare și dezvoltare, în special prin facilitarea accesului la finanțare; subliniază, în acest sens, importanța funcționării armonioase a diferitelor fonduri și invită Comisia să facă ajustările necesare, astfel încât fondurile corespunzătoare să se poată completa reciproc;

Miercuri, 8 iunie 2011

54. reamintește că, pentru a îndeplini obiectivele UE privind atenuarea schimbărilor climatice și energia, trebuie sporite în mod semnificativ eforturile în domeniul cercetării și dezvoltării în cadrul UE, îndeosebi în ceea ce privește cercetarea în domeniul mediului, eficiența energetică și tehnologiile legate de energia din surse regenerabile; consideră, în plus, că statutul de lider al UE în domeniul tehnologiilor ecologice poate fi menținut numai dacă este susținut prin eforturi adecvate în domeniul cercetării;

55. consideră că întreprinderile europene inovatoare nu au nevoie numai de subvenții, ci și de o legislație mai bună, de legături mai bune cu baza de cercetare și de un acces mai bun și mai divers la fonduri și la finanțare, de la subvenții până la împrumuturi și participații; prin urmare, solicită statelor membre și Comisiei să creeze, la nivel național și european, condițiile adecvate pentru a permite sectorului privat să participe în mai mare măsură la investițiile în cercetare și dezvoltare; subliniază nevoia de a îmbunătăți PPP-urile din acest domeniu prin reducerea birocrăției și simplificarea procedurilor existente; evidențiază, în această privință, rolul important pe care ar trebui să-l joace BEI și FEI și consideră, în special, că instrumentele permanente de partajare a riscurilor propuse de BEI prin mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor (MFPR) ar trebui extinse, în special ca sprijin pentru IMM-uri;

56. subliniază că inovarea este una dintre prioritățile-cheie ale Strategiei Europa 2020; recunoaște rolul potențial al Institutului European de Inovare și Tehnologie ca forță motrice pentru creșterea durabilă și competitivitatea UE, prin stimularea inovării de prim rang la nivel mondial, și solicită extinderea și finanțarea corespunzătoare a comunităților de cunoaștere și inovare; subliniază importanța furnizării de către Consiliul European pentru Cercetare a unor cunoștințe avansate pentru viitoarele entități inovatoare, precum și a unui sprijin pentru ideile cu un grad ridicat de risc din domeniul cercetării; în plus, susține necesitatea elaborării unor strategii financiare pe termen lung pentru a asigura finanțarea proiectelor de cercetare și dezvoltare de mare amploare;

Industria și IMM-urile

57. subliniază faptul că o bază industrială puternică și diversificată este esențială pentru atingerea obiectivului privind crearea unei economii europene competitive, sustenabile și favorabile incluziunii; reamintește faptul că IMM-urile sunt principalele motoare ale creșterii economice, ale competitivității, ale inovării și ale ocupării forței de muncă și recunoaște rolul lor important în asigurarea redresării și a stimulării unei economii sustenabile a UE; salută, prin urmare, accentul pe care Strategia Europa 2020 îl pune pe inovare și politica industrială, îndeosebi prin inițiativele emblematice „O Uniune a inovării” și „O politică industrială integrată pentru era globalizării”, și subliniază necesitatea intensificării acțiunilor relevante pentru IMM-uri și în cadrul altor inițiative emblematice;

58. cere ca IMM-urile și întreprinzătorii să fie plasați în centrul Strategiei Europa 2020; în consecință, solicită un sprijin sporit în viitorul CFM pentru toate programele și instrumentele destinate stimulării IMM-urilor, în special Programul pentru competitivitate și inovare (PCI) și Small Business Act, și prin intermediul utilizării fondurilor structurale; propune o mai bună concentrare a fondurilor și instrumentelor comunitare pentru IMM-uri în bugetul UE; de asemenea, subliniază necesitatea de a se facilita accesul IMM-urilor la instrumentele de finanțare și ca acestea să fie adaptate la nevoile IMM-urilor, printre altele punându-se un accent mai puternic pe instrumentele de microfinanțare și de finanțare de tip „mezanin” și prin extinderea și dezvoltarea instrumentelor de garantare ale PCI și a MFPR în contextul programului-cadru de cercetare;

Agenda digitală

59. consideră că UE ar trebui să aibă rol de primă importanță în crearea și consolidarea rolului tehnologiilor informației și comunicațiilor și a unor standarde deschise pentru inovare; subliniază necesitatea de a dezvolta libera circulație a conținuturilor și a cunoștințelor, așa-numita „a cincea libertate”; subliniază importanța punerii în aplicare rapide a Agendei digitale a Uniunii și a continuării eforturilor pentru a realiza până în 2020 obiectivele privind facilitarea conexiunii tuturor cetățenilor UE la internet de mare viteză, și în regiunile mai slab dezvoltate;

Miercuri, 8 iunie 2011

Cerul unic european și politica în domeniul spațial

60. consideră că activitățile spațiale reprezintă o bază pentru inovare, activitate industrială și locuri de muncă de înaltă calificare și pentru a îmbunătăți securitatea și bunăstarea cetățenilor; consideră că dezvoltarea nou-înființatei politici spațiale europene ar necesita în mod logic o finanțare corespunzătoare; subliniază importanța strategică a proiectelor de amploare din acest domeniu: sistemele europene de navigație globală prin satelit (Galileo și Serviciul european geostaționar mixt de navigare), Monitorizarea globală pentru mediu și securitate (GMES) și Sistemul european de nouă generație pentru gestionarea traficului aerian (SESAR), care va permite crearea unui Cer unic european; insistă asupra faptului că, având în vedere termenele de realizare îndelungate pe care le presupun aceste proiecte și nivelurile investițiilor de capital deja angajate, sunt necesare angajamente financiare suficiente și consecvente pentru perioadele de planificare financiară;

Calificări adecvate pentru forța de muncă de mână

61. subliniază că lipsa investițiilor corespunzătoare în educație și în învățarea pe tot parcursul vieții ar putea, pe termen scurt, agrava și prelungi criza, întrucât cetățenii nu vor avea competențele necesare pentru locurile de muncă din noua economie bazată pe cunoaștere; subliniază, prin urmare, nevoia urgentă ca UE să sprijine investițiile publice în aceste domenii; reamintește că rata abandonului școlar și accesul limitat la învățământul superior sunt factorii de bază ai apariției ratei mari a șomajului pe termen lung și reprezintă un obstacol în calea coeziunii sociale; este convins, în acest context, de necesitatea imperativă de a consolida legătura dintre educație, cercetare și dezvoltare și ocuparea forței de muncă;

62. reliefează importanța unei finanțări adecvate a programelor din domeniul educației, de mobilitate pentru tineri, de formare și învățare pe tot parcursul vieții, a promovării egalității de gen, precum și a măsurilor de adaptare a pieței muncii, acestea contribuind semnificativ la combaterea abandonului școlar timpuriu și a șomajului, precum și la atingerea obiectivelor principale ale Strategiei Europa 2020; consideră că tranziția spre o societate sustenabilă în următorii ani presupune luarea în considerare în mod corespunzător a importanței promovării unor noi locuri de muncă ecologice, deși o formare profesională suplimentară va fi necesară în acest sens;

63. este de părere că inițiativa emblematică „Noi competențe și noi locuri de muncă” ar trebui să permită o axare mai pronunțată pe grupurile cele mai vulnerabile și pe persoanele care întâmpină dificultăți în cu privire la accesul pe piața muncii, cum ar fi romii; subliniază rolul fundamental al Fondului social european (FSE) în realizarea obiectivelor sociale și de ocupare a forței de muncă ale Strategiei Europa 2020; consideră, așadar, că FSE ar trebui considerat o prioritate politică și finanțat ca atare; sprijină o aplicare mai strategică a FSE pentru promovarea egalității dintre femei și bărbați, a accesului și reintegrării pe piața muncii, precum și a combaterii șomajului, a sărăciei, a excluziunii sociale și a tuturor formelor de discriminare;

Coeziune pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă

64. subliniază valoarea adăugată europeană a politicii de coeziune, întrucât această politică reprezintă un mecanism bine stabilit de realizare a creșterii economice și de creare de locuri de muncă, un instrument major pentru convergență, dezvoltare durabilă și solidaritate și una dintre politicile cele mai importante, vizibile și de succes ale Uniunii decenii la rând; observă totuși că o politică de coeziune modernă trebuie să facă obiectul unor reforme structurale, în special în domeniul simplificării, să răspundă principalelor provocări cu care se confruntă Uniunea și să promoveze sinergii cu alte politici și instrumente pe teren; este convins că politica de coeziune a UE ar trebui să rămână o politică vizând ansamblul UE, care să ofere acces la resurse, experiență și asistență tuturor regiunilor UE;

65. reamintește faptul că politica de coeziune se bucură de o importanță sporită de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și de la ancorarea coeziunii teritoriale în cadrul acestuia și, în acest context, este de părere că trebuie consolidate toate formele de cooperare teritorială (transfrontalieră, transnațională și interregională); subliniază că ar trebui abordate și cooperarea și strategiile macroregionale;

Miercuri, 8 iunie 2011

66. accentuează rolul predominant al politicii de coeziune pentru realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 și este de părere că o politică de coeziune solidă și autonomă este o condiție esențială pentru o implementare reușită a acestei strategii; subliniază că, datorită caracterului său orizontal, politica de coeziune contribuie substanțial la toate cele trei priorități ale Strategiei Europa 2020, și anume o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, și că acest fapt ar trebui să se reflecte în structura următorului CFM prin respingerea oricărei fragmentări a acestei politici în diferite rubrici și subrubrici din buget; reamintește, cu toate acestea, că politica de coeziune a UE trebuie să îndeplinească propria sa misiune și propriile sale obiective, stabilite la articolul 174 din TFUE, care depășesc sfera Strategiei Europa 2020; subliniază că acestea ar trebui să fie menținute în următoarea perioadă de programare, având în vedere în special necesitatea constantă de realizare a unei convergențe economice, sociale și teritoriale în Uniune;

67. subliniază faptul că o politică de coeziune consolidată și de succes necesită o finanțare corespunzătoare și că sumele alocate acesteia în perioada actuală de programare financiară ar trebui cel puțin menținute în următoarea perioadă pentru a intensifica eforturile de reducere a disparităților de dezvoltare dintre regiunile UE; reiterează, în acest context, solicitarea sa fermă de a se garanta că, în viitorul CFM, resursele necheltuite sau dezangajate ale fondurilor de coeziune rămân în bugetul UE și nu sunt înapoiate statelor membre; reamintește poziția sa potrivit căreia PIB-ul pe cap de locuitor trebuie să rămână principalul criteriu de determinare a eligibilității pentru acordarea de asistență în cadrul politicii regionale;

68. consideră că statele membre și regiunile ar trebui să concentreze resursele UE și naționale asupra unui număr restrâns de priorități și proiecte care prezintă un interes european autentic, precum cercetarea, dezvoltarea și inovarea, și care răspund provocărilor specifice cu care se confruntă; în acest context, solicită Comisiei să elaboreze propuneri concrete pentru a garanta o concentrare tematică mai accentuată a fondurilor de coeziune destinate priorităților Strategiei Europa 2020 și consideră că ar trebui pus în funcțiune un sistem mai orientat către rezultate decât actualul sistem al „alocărilor”, asigurând în același timp faptul că se acordă atenția cuvenită necesităților și priorităților specifice regiunilor; salută, în această privință, intenția Comisiei de a conveni, împreună cu fiecare stat membru și cu regiunile sale sau direct cu regiunile, în contextul contractelor de parteneriat pentru dezvoltare și investiții și al programelor operaționale, asupra unor termeni și condiții specifice pentru realizarea obiectivelor stabilite;

69. este ferm convins de importanța abordării politice integrate și consideră că toate investițiile sectoriale din următorul CFM ar trebui să fie coordonate cu investițiile întreprinse în cadrul politicii de coeziune; prin urmare, subliniază necesitatea de a îmbunătăți coordonarea, de a reduce suprapunerile inutile și de creare a unor sinergii mai puternice între FEDER, FSE, Fondul de coeziune, FEADR și Fondul european pentru pescuit (FEP); subliniază, de asemenea, necesitatea de a evita dublarea, precum și de a îmbunătăți coordonarea între Fondul european de ajustare la globalizare și FSE; crede, prin urmare, că un pas important în această direcție îl reprezintă crearea unui cadru strategic comun care să stabilească prioritățile comune de investiții pentru toate aceste fonduri; mai mult, consideră că trebuie să existe o coordonare la toate nivelurile de elaborare a politicilor, de la planificarea strategică până la punerea în aplicare; este convins că FSE trebuie să rămână o parte integrantă a politicii de coeziune în toate etapele programării, punerii în aplicare și gestionării sale;

70. consideră că zonele urbane – care prezintă un număr semnificativ de provocări (șomaj, excluziune socială, degradarea mediului, migrație) – pot juca un rol important în dezvoltarea regională și pot contribui la reducerea discrepanțelor economice și sociale pe teren; subliniază, în consecință, necesitatea unei abordări mai vizibile și mai concentrate a dimensiunii urbane a politicii de coeziune, asigurând totodată condiții echilibrate pentru dezvoltarea sinergică a zonelor urbane, suburbane și rurale;

71. recunoaște că, în conformitate cu tratatul, ar trebui acordată o atenție deosebită zonelor rurale, regiunilor afectate de tranziția industrială și regiunilor afectate de un handicap natural sau demografic grav și permanent, precum regiunile cele mai nordice cu o densitate foarte scăzută a populației, regiunile

Miercuri, 8 iunie 2011

insulare, transfrontaliere și montane, precum și regiunile ultraperiferice; consideră că resursele și capacitățile de pe teritoriul acestor regiuni pot avea un rol semnificativ în competitivitatea Uniunii Europene pe viitor; subliniază, în consecință, că și aceste regiuni care se confruntă cu provocări ar trebui să fie luate în considerare în următorul CFM; consideră că, pentru regiunile care se confruntă cu handicapuri permanente, ar trebui elaborată o strategie specială, astfel cum se menționează în rezoluția PE din 22 septembrie 2010;

72. reamintește că una dintre cele mai frecvente critici aduse politicii de coeziune se referă la complexitatea normelor sale; insistă asupra importanței finanțării încrucișate și a simplificării normelor și procedurilor aferente acestei politici, asupra reducerii complexității și a obligațiilor administrative, precum și asupra unei alocări mai transparente și mai eficiente a resurselor către orașe, localități și regiuni; subliniază că sistemele de audit și de control ar trebui să respecte cele mai înalte standarde, astfel încât abuzurile să poată fi identificate și sancționate cu promptitudine; insistă ca frecvența verificărilor să fie proporțională cu riscul neregulilor, în conformitate cu principiul proporționalității;

73. solicită îmbunătățirea sistemelor de monitorizare și evaluare în ceea ce privește punerea lor în aplicare; subliniază că principiul parteneriatului ar trebui să joace un rol esențial în această îmbunătățire și că trebuie actualizat în contextul simplificării; consideră că elaborarea unor indicatori de rezultate concreți și măsurabili ar trebui privită ca o condiție esențială pentru măsurarea progreselor reale înregistrate în îndeplinirea obiectivelor convenite; salută propunerea Comisiei de a efectua o evaluare ex-ante, o evaluare a derulării și o evaluare a impactului fiecărui program operațional; reamintește că și alte principii ale coeziunii sociale, precum regula cofinanțării, guvernanta pe mai multe niveluri, abordarea ascendentă, integrarea dimensiunii de gen și aditionalitatea și-au dovedit importanța și ar trebui menținute în următorul CFM;

74. invită Comisia să stabilească o categorie intermediară pentru durata următoarei perioade de programare pentru regiuni în care PIB-ul pe cap de locuitor se situează între 75 % și 90 % din PIB-ul UE, cu scopul de a le oferi un statut mai clar și mai multă securitate în dezvoltare; invită Comisia să furnizeze mai multe informații cu privire la consecințele bugetare ale unei astfel de opțiuni; invită Comisia să prezinte, de asemenea, propuneri concrete de consolidare a echității dintre regiunile respective și alte regiuni aflate la același nivel de dezvoltare; subliniază că aceste măsuri tranzitorii aferente următoarei perioade de programare și destinate regiunilor care nu se înscriu în obiectivul convergenței și regiunilor al căror PIB pe cap de locuitor variază între 75 și 90 % din media UE nu ar trebui să fie adoptate în detrimentul regiunilor care se înscriu în prezent în cadrul obiectivului convergenței (obiectivul 1) și al obiectivului competitivității (obiectivul 2) sau al obiectivului cooperării teritoriale (obiectivul 3);

75. solicită ca fondurile de coeziune să nu fie supuse sancțiunilor în cadrul condiționalității macroeconomice asociate Pactului de stabilitate și de creștere, întrucât acest lucru ar contraveni obiectivelor înseși ale politicii de coeziune, și anume, reducerea disparităților regionale; subliniază, prin urmare, necesitatea de a intensifica supravegherea pentru a garanta că fondurile structurale sunt utilizate în conformitate cu legislația UE și obiectivele vizate;

76. este deosebit de îngrijorat de demararea lentă a programelor operaționale la începutul fiecărei perioade de programare, fenomen cauzat, printre altele, de faptul că această fază se suprapune cu încheierea programelor anterioare; atrage atenția asupra faptului că această problemă trebuie soluționată în timp util, prin abordarea factorilor care favorizează aceste întârzieri; subliniază, în acest scop, necesitatea asigurării unei anumite continuități între perioadele de programare în ceea ce privește crearea sistemelor și autorităților naționale de gestionare și control;

77. încurajează autoritățile locale și regionale să utilizeze cât mai mult posibil instrumentele financiare inovatoare, printre altele, fonduri revolving pentru măsuri de eficiență energetică; solicită ca aceste instrumente financiare să fie simplificate, dar și supuse unui control democratic mai atent;

Miercuri, 8 iunie 2011

Gestionarea resurselor naturale și a dezvoltării durabile

Politica agricolă comună

78. afirmă că politica agricolă comună (PAC) ar trebui, de asemenea, orientată astfel încât să contribuie la îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 și că ambii piloni ai PAC ar trebui să aducă o contribuție valoroasă și distinctă în acest sens, în mod complementar; subliniază că PAC este ferm ancorată în Tratatul de la Lisabona, care definește obiectivele și sarcinile acestei politici;

79. subliniază că, deși rolul principal al actualei PAC și al celei reformate este de a garanta securitatea alimentară a Uniunii Europene, precum și a rezervelor alimentare globale în perioade în care se înregistrează prețuri ridicate ale alimentelor și o penurie de produse alimentare, această politică asigură în același timp o varietate de bunuri publice dincolo de piețele agricole, cum ar fi menținerea în stare de producție a terenurilor agricole din întreaga Europă, modelarea diversității peisajelor, promovarea biodiversității și a bunăstării animalelor, atenuarea schimbărilor climatice, conservarea solurilor și a apei, combaterea depopulării zonelor rurale, a sărăciei și a segregării, asigurarea de locuri de muncă și de servicii de interes general în zonele rurale, contribuția la o producție alimentară mai durabilă și sprijinirea surselor regenerabile de energie;

80. invită Comisia să prezinte propuneri pentru o PAC reformată, care să urmărească alocarea și utilizarea mai eficiente și mai eficace a bugetului PAC, inter alia printr-o distribuție echitabilă a plăților directe între statele membre, regiuni și agricultori, prin consolidarea condiționalității în ceea ce privește asigurarea bunurilor publice așteptate de societate și prin plăți mai bine direcționate pentru a se garanta o valorificare optimă a banului public; subliniază necesitatea menținerii unui sistem al PAC bazat pe doi piloni și a simplificării mecanismelor de punere în aplicare;

81. sprijină autonomia alimentară a țărilor în curs de dezvoltare; reamintește angajamentul asumat de membrii OMC în timpul Conferinței ministeriale de la Hong Kong din 2005 de a elimina toate formele de subvenții la export; consideră că noua PAC trebuie să fie conformă cu conceptul UE privind coerența politicilor în favoarea dezvoltării; subliniază faptul că Uniunea nu trebuie să mai utilizeze subvențiile la export pentru produsele agricole și că trebuie să continue să își coordoneze eforturile cu cele ale producătorilor agricoli majori de la nivel mondial în vederea eliminării subvențiilor care denaturează comerțul;

82. insistă asupra faptului că, având în vedere gama variată de sarcini și obiective cărora PAC trebuie să le răspundă, sumele alocate PAC în exercițiul bugetar 2013 ar trebui cel puțin menținute pe durata următoarelor perioade de programare financiară;

83. solicită o coordonare sporită între Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) și alte fonduri structurale și de coeziune în vederea consolidării unei abordări teritoriale; solicită Comisiei să prezinte propuneri specifice privind modul în care ar putea fi realizate sinergii mai bune în ceea ce privește finanțarea prin FEADR și alte instrumente relevante a unor activități care nu sunt legate de agricultură; se așteaptă la o creștere a cheltuielilor legate de diversificarea economică în regiuni în care agricultura se află în declin pe durata următorului CFM;

Pescuitul

84. subliniază faptul că resursele halieutice constituie un bun public vital pentru securitatea alimentară mondială; semnaleză faptul că sectorul pescuitului și al acvaculturii și activitățile conexe reprezintă de multe ori principala sursă de venituri și locuri de muncă durabile în regiunile costiere, insulare și periferice; consideră că, pentru a-și realiza obiectivele pe termen mediu și lung (un sector stabil, sustenabil și viabil al pescuitului), pentru a reface stocurile de pește și pentru a aborda aspectele sociale legate de reducerea efortului de pescuit, politica comună reformată în domeniul pescuitului (PCP) va

Miercuri, 8 iunie 2011

avea nevoie de resurse financiare adecvate după 2013; recunoaște necesitatea unei coordonări sporite cu politica de coeziune; subliniază că Fondul european pentru pescuit ar trebui utilizat în vederea sprijinirii practicilor piscicole durabile, în conformitate cu principiul randamentului maxim durabil, precum și a conservării ecosistemelor marine, acordându-se o atenție specială sectorului pescuitului la scară redusă;

Mediul, schimbările climatice și eficiența utilizării resurselor

85. accentuează faptul că Uniunea ar trebui să fie în prim-planul trecerii la o economie sustenabilă și să promoveze tranziția spre o societate durabilă, asociată cu o industrie europeană competitivă și cu prețuri ale energiei accesibile, astfel încât să se garanteze un mediu de viață curat și sănătos; subliniază că acest lucru ar trebui să se realizeze, printre altele, prin reducerea consumului de energie în toate sectoarele, o condiție obligatorie în acest sens fiind buna funcționare a pieței interne a energiei și a infrastructurii, prin descentralizarea aprovizionării cu energie, prin utilizarea sporită a surselor regenerabile de energie, printr-o mai bună protecție a biodiversității și prin asigurarea rezilienței ecosistemelor;

86. subliniază că LIFE+ a fost pus în aplicare cu succes și și-a demonstrat importanța pentru protejarea biodiversității și a mediului; subliniază necesitatea de a continua programe finanțate corespunzător pentru protejarea naturii și a biodiversității în vederea îndeplinirii obiectivelor ecologice ale UE, îndeosebi cele ale LIFE+ și ale NATURA 2000;

87. reliefează necesitatea unei abordări orizontale, care să combine măsuri de combatere a schimbărilor climatice și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră – îndeosebi măsuri de economisire a energiei – în toate domeniile importante de politică, inclusiv în cadrul politicilor externe; este convins că stimulente bine plasate, precum condiționalitatea cheltuielilor UE și legislația, reprezintă elemente-cheie în vederea realizării obiectivelor Strategiei Europa 2020 în acest domeniu; consideră, prin urmare, că toate domeniile relevante de cheltuieli, inclusiv domeniul extern, ar trebui să integreze acțiuni în domeniul climei și că pentru proiectele noi ar trebui realizate evaluări ale impactului asupra climei; consideră că ar trebui făcute investiții mai mari din veniturile schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii pentru diminuarea schimbărilor climatice și pentru inovare în domeniul climei;

88. este de părere că unul dintre obiectivele centrale ale Strategiei Europa 2020 este abordarea provocării sustenabilității prin introducerea unor criterii de mediu și prin sporirea eficienței energetice și a resurselor în lupta împotriva schimbărilor climatice;

89. sprijină deci sugestia Comisiei exprimată în revizuirea bugetului de a introduce obligația identificării într-o manieră transparentă a domeniilor în care programele sectoriale au promovat obiectivele 20/20/20 în domeniul energiei și al schimbărilor climatice cuprinse în Strategia Europa 2020 și au contribuit la îndeplinirea obiectivelor inițiativei emblematice „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”;

90. subliniază responsabilitatea mondială pe care o are UE în abordarea schimbărilor climatice; reamintește că angajamentele asumate prin acordurile de la Copenhaga și Cancun de a sprijini țările în curs de dezvoltare să abordeze schimbările climatice trebuie să fie „noi și adiționale” ajutorului pentru dezvoltare existent, între cele două politici menținându-se un nivel de coerență adecvat; propune să se creeze un program nou în acest sens; reafirmă poziția Parlamentului European cu privire la nevoia de a menține, în cadrul bugetului UE, finanțarea pentru toate politicile europene; solicită integrarea în bugetul UE a angajamentelor internaționale în materie de schimbări climatice asumate de UE în vederea obținerii unui efect de levier maxim al resurselor comunitare;

Miercuri, 8 iunie 2011

Energia

91. este convins că sumele alocate politicii energetice în următorul CFM ar trebui să fie majorate; consideră că tehnologiile din domeniul energiilor regenerabile, eficiența energetică și economisirea energiei ar trebui să fie priorități-cheie și solicită o creștere corespunzătoare a finanțării UE în aceste domenii; solicită Comisiei să elaboreze criterii concrete de referință, să se asigure de respectarea obiectivelor convenite și de faptul că acestea pot fi monitorizate în mod eficient în cadrul semestrului european pentru coordonarea politicilor și prin planuri specifice precum planurile naționale pentru eficiență energetică;

92. subliniază necesitatea de a suplimenta fondurile destinate activităților de cercetare, dezvoltare tehnologică și activităților demonstrative din domeniul energetic pentru a dezvolta energii durabile, accesibile tuturor; solicită punerea în aplicare integrală a deja-adoptatului Plan strategic european privind tehnologiile energetice (Planul SET), inclusiv o finanțare adecvată, în cursul următorului CFM;

O Europă conectată

93. având în vedere nevoile uriașe de finanțare din domeniul transporturilor și din cel al infrastructurii energetice și externalitățile pozitive ale acestor proiecte, subliniază necesitatea de dezvoltare a unui cadru de reglementare și de stimulare în vederea promovării unor investiții publice și private pe termen lung în aceste domenii; solicită să se dezvolte instrumente financiare inovatoare în cooperare cu investitorii pe termen lung;

Rețelele transeuropene de energie

94. indică necesitatea susținerii cu prioritate a eficienței energetice și a energiei din surse regenerabile atunci când se decide finanțarea infrastructurilor energetice; subliniază nevoia urgentă de a moderniza și actualiza infrastructura energetică europeană, de a dezvolta rețele inteligente și de a stabili interconexiunile necesare realizării pieței interne a energiei, diversificării surselor și rutelor de aprovizionare cu țările terțe, consolidării securității în aprovizionare, sporirii cotei reprezentate de energia regenerabilă și atingerii obiectivelor în materie de energie și climă; ia act de estimările potrivit cărora sunt necesare în acest domeniu investiții substanțiale de aproximativ 1 000 de miliarde de euro până în 2020, în special pentru asigurarea capacității de transmisie, inclusiv a unei noi capacități de producție, și pentru investiții în rețelele electrice; constată că, având în vedere prețurile mondiale la energie actuale, investițiile considerabile necesare pot veni în principal din sectorul privat; subliniază nevoia maximizării impactului finanțării europene și oportunitatea oferită de fondurile structurale și de instrumentele financiare inovatoare pentru a finanța principalele proiecte europene și naționale transfrontaliere prioritare în domeniul infrastructurilor energetice; subliniază nevoia unei alocări substanțiale de fonduri din bugetul UE pentru instrumente financiare inovatoare în acest domeniu;

Transport și rețele transeuropene de transport

95. subliniază faptul că investițiile într-o infrastructură eficace de transport sunt foarte importante în protejarea competitivității Europei și în deschiderea drumului în vederea unei creșteri economice pe termen lung în urma crizei; este convins că rețelele transeuropene de transport (TEN-T) sunt esențiale pentru garantarea unei bune funcționări a pieței interne și pentru asigurarea unei importante valori adăugate europene, deoarece ele contribuie la îmbunătățirea accesibilității și interoperabilității diferitelor părți ale UE prin garantarea legăturilor transfrontaliere și prin eliminarea blocajelor, prin îmbunătățirea utilizării sistemelor de gestionare a traficului și a celor informatice, precum și prin asigurarea intermodalității în infrastructurile transfrontaliere în care statele membre nu ar investi singure; consideră că TEN-T ar trebui să constituie mai degrabă nucleul unei veritabile rețele europene decât o acumulare de proiecte naționale și este de părere că finanțarea proiectelor prioritare ar trebui să fie evaluată și revizuită din perspectiva progreselor realizate pe teren în ceea ce privește valoarea adăugată europeană; crede cu tărie că TEN-T ar trebui, în consecință, să reprezinte o prioritate majoră în următorul CFM;

Miercuri, 8 iunie 2011

96. consideră că condiționalitatea ar trebui consolidată prin introducerea principiului utilizării obligatorii sub sancțiunea pierderii „use-it-or-lose-it” (dezangajare); dacă finanțarea alocată nu a fost utilizată, consideră că resursele necheltuite sau dezangajate din fondurile dedicate transporturilor ar trebui să rămână în bugetul UE și să nu fie returnate statelor membre;

97. consideră că, pentru perioada 2007-2020, va fi necesară o investiție globală de 500 de miliarde de euro pentru TEN-T; consideră, prin urmare, că, în contextul CFM, este necesară o suplimentare a fondurilor destinate TEN-T, însoțită de o coordonare sporită între UE și statele membre, precum și între fondurile disponibile pentru TEN-T și fondurile pentru proiectele din sectorul transporturilor în cadrul politicii de coeziune și al cooperării teritoriale, utilizându-se astfel mai bine sursele de finanțare disponibile; subliniază rolul pe care îl pot juca în finanțarea acestor proiecte și instrumentele de finanțare inovatoare, inclusiv parteneriatele de tip public-privat și obligațiunile pentru finanțarea proiectelor; consideră că sumele utilizate din Fondul de coeziune ar trebui să fie condiționate de respectarea principiilor generale ale politicii europene în domeniul transporturilor; consideră că fondurile pentru TEN-T ar trebui să integreze în mod activ obiectivele coeziunii economice, sociale și teritoriale, precum și obligațiile de dezvoltare durabilă în vederea îndeplinirii obiectivelor Europa 2020 și să acorde prioritate, în măsura posibilităților, mijloacelor de transport cu un nivel redus al emisiilor de carbon;

98. invită Comisia să ia în considerare, în special, nevoia transferării fluxurilor de mărfuri și călători către moduri de transport mai sustenabile și mai performante, asigurându-se, în același timp, o comodalitate eficientă; consideră că viitoarea revizuire a orientărilor TEN-T va trebui să găsească soluții pentru chestiunea interoperabilității dintre sistemele feroviare naționale, precum și transfrontaliere, să introducă condiționalitatea cheltuielilor UE pentru a pune în practică o veritabilă politică a Spațiului feroviar unic european și să garanteze o utilizare sporită a căilor navigabile interioare și a transportului maritim pe distanțe scurte;

Turism

99. reamintește faptul că, în temeiul Tratatului de la Lisabona, turismul reprezintă o nouă competență a UE care, prin urmare, ar trebui să se reflecte și în viitorul CFM; subliniază contribuția importantă a turismului la economia europeană și consideră că strategia europeană privind turismul ar trebui să vizeze sporirea competitivității sectorului și că aceasta ar trebui sprijinită prin intermediul unei finanțări adecvate în următoarea perioadă;

Politica maritimă

100. recunoaște rolul-cheie pe care mările și oceanele îl vor juca într-o măsură din ce în ce mai mare în creșterea economică viitoare de la nivel mondial; consideră că politica maritimă integrată trebuie aplicată și orientată în așa fel încât să se abordeze provocările cu care se confruntă zonele de coastă și bazinele maritime, sprijinind dezvoltarea domeniului maritim și o economie maritimă durabilă; solicită intensificarea eforturilor UE în vederea sprijinirii unei politici maritime ambițioase, care va permite Europei să își afirme poziția internațională în acest sector strategic; insistă cu privire la faptul că ar trebui puse la dispoziția acestei politici mijloacele bugetare adecvate;

Cetățenie, libertate, securitate și justiție

Promovarea culturii și a diversității europene

101. subliniază faptul că promovarea cetățeniei Uniunii are un impact direct asupra vieții de zi cu zi a europenilor și că aceasta contribuie la o mai bună înțelegere a oportunităților pe care le oferă politicile Uniunii, precum și a drepturilor lor fundamentale, consfințite în Carta europeană a drepturilor fundamentale și în tratate; este convins că ar trebui garantată o finanțare adecvată în domeniul cetățeniei;

Miercuri, 8 iunie 2011

102. remarcă faptul că politicile din domeniul tineretului și al culturii sunt esențiale și se află printre primele priorități care trebuie recunoscute pentru valoarea lor adăugată și pentru că ajung direct la cetățeni; invită UE și statele membre să recunoască importanța crescândă a industriilor culturale și creative pentru economia europeană și efectul lor pozitiv asupra altor sectoare ale economiei; este ferm convins că potențialul acestor politici nu poate fi valorificat la maximum decât în condițiile unui nivel de finanțare adecvat și solicită exploatarea la justa valoare a potențialului lor în cadrul politicii de dezvoltare rurală și de coeziune;

103. reamintește importanța sportului pentru sănătate, creștere economică și locuri de muncă, turism și incluziune socială, precum și faptul că articolul 165 din TFUE conferă UE noi competențe în acest domeniu; salută Comunicarea Comisiei intitulată „Dezvoltarea dimensiunii europene a sportului” (COM(2011)0012), ca un prim pas în evaluarea valorii adăugate a sportului și, în special, a exercițiilor zilnice, și în analizarea în profunzime a dimensiunii sociale, economice și organizaționale a sportului;

Politica de tineret

104. subliniază faptul că tinerii ar trebui să reprezinte o prioritate importantă a Uniunii și că dimensiunea privind tineretul ar trebui să fie vizibilă și consolidată în cadrul programelor și politicilor UE; consideră că tineretul ar trebui perceput ca temă transversală a UE, care creează sinergii între diferite domenii de politică legate de tineri, educație și mobilitate; salută inițiativa emblematică „Tineretul în mișcare” ca piatră de temelie a Strategiei Europa 2020; subliniază îndeosebi că programele pentru tineret, precum Programul de învățare pe tot parcursul vieții și Tineretul în acțiune, care comportă costuri reduse per beneficiar și, prin urmare, sunt foarte eficiente, ar trebui menținute ca programe separate în cadrul următorului CFM, meritând o investiție mult mai puternică;

Un spațiu de libertate, securitate și justiție

105. subliniază că dezvoltarea unei culturi robuste a drepturilor fundamentale și a egalității, astfel cum sunt consfințite în Tratatul de la Lisabona, trebuie să rămână o prioritate pentru Europa; subliniază că aceste valori trebuie integrate în mod corespunzător în buget și că, în același timp, trebuie garantată o finanțare direcționată adecvată;

106. consideră că Uniunea nu se poate dezvolta din punct de vedere economic, cultural și social decât într-un mediu stabil, sigur și legal, care respectă și pune în aplicare drepturile fundamentale și garantează libertățile civile; de aceea, consideră că politicile performante în materie de justiție și afaceri interne reprezintă o condiție prealabilă pentru redresarea economică și un element esențial într-un context politic și strategic mai larg; subliniază importanța integrării priorităților UE din domeniul afacerilor interne în dimensiunea externă a Uniunii, inclusiv în politica europeană de vecinătate, în special având în vedere impactul pe care migrația în creștere îl va avea asupra dezvoltării politicilor UE față de țările terțe; subliniază necesitatea finanțării adecvate a politicilor în materie de imigrare, azil și securitate, precum și a luării în considerare a priorităților UE în contextul punerii în aplicare a acestor politici;

107. accentuează necesitatea unei abordări integrate pentru găsirea unor răspunsuri la problemele stringente ale imigrației și azilului, precum și pentru gestionarea frontierelor externe ale Uniunii, fiind prevăzute fonduri și instrumente de sprijin suficiente pentru a face față situațiilor de urgență, puse la dispoziție în spiritul respectării drepturilor omului și al solidarității între toate statele membre, în condițiile respectării responsabilităților naționale și ale unei definiții clare a sarcinilor; constată că, în această privință, provocările crescute cu care se confruntă FRONTEX, Biroul European de Sprijin pentru Azil și fondurile pentru solidaritate și gestionarea fluxurilor migratorii trebuie luate în considerare cu atenție;

108. constată că partea de finanțare alocată spațiului de libertate, securitate și justiție din bugetul Uniunii este relativ mică și subliniază că, în viitorul CFM, acestor politici trebuie să li se aloce fonduri corespunzătoare și justificabile în mod obiectiv, pentru a permite Uniunii să-și ducă la îndeplinire activitățile, în special cele legate de noile atribuții, așa cum sunt identificate în Programul de la Stockholm și în Tratatul de la Lisabona;

Miercuri, 8 iunie 2011

109. subliniază necesitatea dezvoltării unor sinergii mai bune între diferitele fonduri și programe și subliniază faptul că simplificarea gestionării fondurilor și permiterea finanțării încrucișate fac posibilă alocarea mai multor fonduri pentru obiectivele comune; salută intenția Comisiei de a reduce numărul total al instrumentelor bugetare în materie de afaceri interne în cadrul unei structuri pe doi piloni și, acolo unde este posibil, în cadrul unei gestionări partajate; consideră că această abordare ar trebui să contribuie în mod semnificativ la o simplificare, raționalizare, consolidare și transparență sporite ale actualelor fonduri și programe; subliniază însă necesitatea ca diferitele obiective ale politicilor în materie de afaceri interne să nu fie amestecate;

Europa globală

110. se declară din nou foarte preocupat de subfinanțarea cronică și de problema acută a flexibilității în realizarea activităților externe ale Uniunii, având în vedere caracterul imprevizibil al evenimentelor externe și crizele și situațiile de urgență recurente la nivel internațional; în consecință, subliniază nevoia de a elimina decalajul dintre ambițiile și resursele UE în domeniul politicii externe, prin asigurarea unor resurse financiare adecvate și a unor mecanisme de flexibilitate eficiente care să permită Uniunii să răspundă provocărilor mondiale și evenimentelor neprevăzute; își reiterează solicitarea ca implicațiile bugetare care decurg din orice noi angajamente și sarcini asumate de Uniune să se adauge sumelor programate, astfel încât să se evite periclitarea priorităților existente;

111. semnaleză discrepanța dintre nivelul asistenței financiare globale a Uniunii și influența sa deseori limitată în negocierile conexe și subliniază necesitatea de a consolida rolul și vizibilitatea politică a Uniunii în instituțiile și forurile internaționale; consideră că UE ar trebui să își asigure un rol politic proporțional cu sprijinul financiar pe care îl acordă;

Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

112. constată că SEAE se află în faza „de construcție”; reliefează faptul că, în conformitate cu Decizia Consiliului din 26 iulie 2010, „înființarea SEAE ar trebui să fie ghidată de principiul eficienței din punctul de vedere al costurilor, vizând neutralitatea bugetară”⁽¹⁾; subliniază necesitatea alocării de fonduri suficiente pentru noul serviciu, astfel încât UE să își poată duce la îndeplinire obiectivele și rolul de actor global; în consecință, subliniază necesitatea ca noul serviciu să exploateze la maximum câștigurile de eficiență care decurg din punerea în comun a resurselor la nivelul Uniunii, precum și sinergiile cu statele membre, evitând duplicările, suprapunerile existente sau posibile, inconsecvențele și incoerențele și determinând reduceri și economii în cadrul tuturor bugetelor naționale, pentru a demonstra astfel adevărata valoare adăugată a activității diplomatice a Uniunii;

Reducerea sărăciei

113. reamintește că 2015, termenul-limită pentru realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) și a obiectivului colectiv în materie de ajutor oficial pentru dezvoltare (AOD) de 0,7 % din venitul național brut (VNB), se înscrie în următoarea perioadă a CFM; de aceea, subliniază că este necesar un nivel global adecvat de ajutor și finanțare pentru dezvoltare, pentru ca Uniunea și statele sale membre să își poată îndeplini angajamentele asumate la nivel internațional în materie de dezvoltare, inclusiv angajamentele financiare asumate în Acordul de la Copenhaga, precum și în Acordul de la Cancun; subliniază și că angajamentele financiare viitoare menite să ajute țările în curs de dezvoltare în combaterea schimbărilor climatice sau în adaptarea la efectele acestora trebuie să fie adiționale, menținându-se coerența între cele două politici; îndeamnă statele membre să ia măsuri urgente pentru a-și îndeplini obiectivele AOD și angajamentele în materie de dezvoltare;

⁽¹⁾ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

Miercuri, 8 iunie 2011

114. subliniază că trebuie găsit echilibrul corect între sprijinul bugetar direct, pe de o parte, și finanțarea proiectelor sustenabile, pe de altă parte; subliniază că ajutorul pentru dezvoltare ar trebui cheltuit într-o manieră incluzivă, astfel încât să ajungă la cele mai marginalizate și excluse grupuri;

115. solicită din nou includerea în buget a Fondului european pentru dezvoltare (FED), deoarece acesta ar avea drept efect o mai mare coerență și transparență; în schimb, atrage atenția asupra faptului că includerea FED în bugetul UE trebuie să antreneze o creștere globală a bugetului UE cu suma prevăzută inițial pentru finanțarea FED;

116. consideră că Comisia Europeană / SEAE ar trebui să evalueze în mod sistematic impactul sprijinului UE în vederea optimizării eficacității ajutorului pentru dezvoltare acordat de UE, precum și a îmbunătățirii sinergiilor dintre ajutorul pentru dezvoltare național și cel din partea UE, în conformitate cu Declarația de la Paris;

117. consideră important ca ajutorul pentru dezvoltare acordat de UE să promoveze dezvoltarea durabilă în țările beneficiare; subliniază necesitatea efectuării de evaluări și a stabilirii de criterii care respectă acest obiectiv;

118. constată că cele mai multe dintre persoanele sărace din lume trăiesc în economiile emergente; pentru a stimula aceste guverne să se implice mai mult în reducerea sărăciei în interiorul propriilor granițe, insistă să fie introduse treptat sisteme alternative de cooperare pentru dezvoltare cu aceste țări, cum ar fi cofinanțarea;

Proiectarea valorilor și a intereselor UE la nivel mondial

119. subliniază că politica externă a UE ar trebui să se întemeieze pe principiile și valorile fondatoare ale Uniunii, și anume democrația, respectarea drepturilor omului, diversitatea, libertățile fundamentale și statul de drept; reafirmă necesitatea înzestrării Uniunii cu mijloacele mai adecvate și orientate necesare promovării acestor valori pe plan mondial și extinderii sferei de pace și de stabilitate în vecinătatea sa; subliniază contribuția deosebită adusă prin intermediul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului;

120. consideră că UE are o responsabilitate specială în cadrul comunității internaționale în ceea ce privește promovarea securității, a democrației și a prosperității în țările din vecinătatea sa, dezvoltarea economică și progresul stabilității în aceste țări fiind în interesul direct al UE; prin urmare, consideră că o prioritate a agendei externe a Uniunii ar trebui să rămână crearea de relații strânse și fructuoase cu țările vecine; subliniază că sunt necesare angajamente financiare mai ferme pentru ca Uniunea să se ridice la nivelul provocărilor majore, cum ar fi sprijinirea tranziției către democrație și consolidarea acesteia, promovarea bunei guvernante și a drepturilor omului, dar și la nivelul așteptărilor înalte care decurg din această responsabilitate morală; consideră, în același timp, că utilizarea mai bine orientată a fondurilor este cel puțin la fel de importantă ca și nivelurile de finanțare; prin urmare, solicită consolidarea condiționalității în cadrul programelor UE pentru ajutor în vederea îmbunătățirii procesului democratic și a bunei gestiuni financiare, a reducerii nivelului corupției și a ameliorării capacității de a utiliza fondurile UE în mod transparent, eficace și responsabil;

121. remarcă faptul că UE se află în pragul unei noi extinderi, în special către Balcanii de Vest; solicită ca următorul CFM să ia în considerare costurile viitoarelor extinderi, și anume prin finanțarea adecvată a Instrumentului de preaderare; este de părere că IPA ar trebui să sprijine cu prioritate îmbunătățirile necesare pentru ca țările candidate să se conformeze acquis-ului comunitar și să faciliteze utilizarea fondurilor UE, în special în beneficiul societății civile, al partenerilor sociali, al minorităților, al ONG-urilor, al patrimoniului cultural, precum și al autorităților locale și regionale;

Miercuri, 8 iunie 2011

122. accentuează faptul că Uniunea va trebui să-și adapteze rapid politica față de țările emergente și să dezvolte noi parteneriate strategice cu acestea; solicită Comisiei să propună în această privință un instrument de politică care să vizeze activități ce nu au legătură cu AOD, dar care se încadrează în domenii de interes reciproc;

123. este de părere că restructurarea instrumentelor financiare externe ale UE devine indispensabilă dacă se ține seama de provocările globale și de responsabilitățile de la nivel mondial tot mai mari ale UE, în special în contextul actualelor evoluții politice din lumea arabă; sprijină, în acest sens, revizuirea și aplicarea mai strategică a instrumentelor sale externe, precum și dezvoltarea unor forme noi de cooperare și a unor mecanisme de îndeplinire a obiectivelor cu țările partenere, pentru a spori impactul și vizibilitatea acțiunii externe a UE și pentru a atinge obiectivul general de asigurare a unei consecvențe și coerențe sporite a acțiunii externe a UE; subliniază că următorul CFM ar trebui să sprijine coerența politică, de exemplu, prin garantarea faptului că politicile UE și cheltuielile pentru agricultură, pescuit, comerț și energie nu intră în contradicție directă cu obiectivele politicii de dezvoltare;

Reacția la situații de criză

124. reafirmă faptul că prevenirea și gestionarea crizelor reprezintă priorități majore ale UE; de aceea, subliniază necesitatea asigurării în această privință a unor instrumente eficiente finanțate corespunzător; este de părere că actualul Instrument de stabilitate rămâne un mijloc important de reacție imediată a Uniunii la situații de criză, dar că ar trebui să se pună mai mult accentul pe acțiuni preventive și pe termen lung, inclusiv acțiuni de consolidare a păcii și de prevenire a conflictelor, îndeosebi prin intermediul unor programe geografice cu o mai mare capacitate de reacție;

125. consideră că asistența umanitară joacă un rol important în relațiile externe ale UE; constată că frecvența dezastrelor naturale tinde să crească, iar efectele acestora devin din ce în ce mai devastatoare, în timp ce conflictele vor tinde să izbucnească din ce în ce mai des din cauza luptei pentru resurse precum energia, apa și materiile prime; subliniază necesitatea asigurării unor alocări bugetare corespunzătoare destinate Instrumentului de ajutor umanitar și rezervei pentru ajutoare de urgență, astfel încât să se evite solicitările ad-hoc anuale de fonduri suplimentare din partea Comisiei Europene; acest buget ar trebui să rămână independent pentru a garanta neutralitatea ajutorului umanitar – separat de alte considerente sau interese (de ex., geopolitice);

Administrație

126. consideră că o administrație publică de înaltă calitate, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, reprezintă un element esențial pentru realizarea obiectivelor strategice stabilite în Strategia Europa 2020; invită Comisia să prezinte o analiză clară a cheltuielilor administrative aferente perioadei de după 2013, ținând seama în mod corespunzător de eforturile de consolidare a finanțelor publice, de noile atribuții și competențe conferite Uniunii prin Tratatul de la Lisabona și de câștigurile de eficiență care vor rezulta în urma utilizării optime a resurselor umane, în special prin intermediul redistribuirii și al noilor tehnologii;

127. subliniază faptul că o astfel de analiză ar trebui să examineze posibilitățile de creare de sinergii și, în special, de realizare de economii, recurgându-se, printre altele, la restructurări, o cooperare interinstituțională mai strânsă, revizuirea metodelor de lucru și a locurilor de desfășurare a activității fiecărei instituții, o mai bună separare a atribuțiilor instituțiilor și agențiilor, impactul financiar pe termen mediu și lung al politicii imobiliare, sistemelor de pensii și al altor domenii ale dispozițiilor statutare referitoare la personalul instituțiilor UE; consideră că această analiză poate demonstra că există posibilitatea de a reduce bugetul administrativ general al UE fără a compromite nivelul ridicat al calității, performanței și atractivității administrației publice a UE;

128. subliniază economiile semnificative care s-ar putea realiza dacă Parlamentul European ar avea un singur sediu;

Miercuri, 8 iunie 2011

Partea a IV-a: Organizarea și structura cadrului financiar

O structură care să reflecte prioritățile

129. consideră că structura următorului CFM ar trebui să faciliteze atât continuitatea planificărilor, cât și flexibilitatea în cadrul rubricilor și între acestea și să evite deficiențele actualului CFM, în special în ceea ce privește neajunsurile subrubricii 1a „Competitivitate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă”, ale subrubricii 3b „Cetățenie” și ale rubricii 4 „Relații externe”; consideră că structura CFM ar trebui să sporească vizibilitatea priorităților politice și bugetare ale UE pentru cetățenii europeni; insistă, în această privință, asupra nevoii de a evita modificări radicale nejustificate și de a consolida și perfecționa structura actuală;

130. reafirmă că Strategia Europa 2020 ar trebui să fie referința principală în materie de politici pentru următorul CFM; consideră, drept urmare, că structura CFM ar trebui să reflecte dimensiunile unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii definite în Strategia Europa 2020, conferindu-le vizibilitate politică; propune, în consecință, o nouă structură care să grupeze toate politicile interne sub o singură rubrică cu titlul „Europa 2020”;

131. propune crearea la rubrica Europa 2020 a patru subrubrici care să asocieze politici conexe care ar trebui să favorizeze, la rândul lor, o mai bună coordonare și exploatare a sinergiilor dintre ele; propune, așadar, o primă subrubrică la care să fie integrate politici din domeniul cunoașterii, o a doua subrubrică dedicată politicii de coeziune, care să reflecte caracterul său orizontal și contribuția sa la toate obiectivele Strategiei Europa 2020, precum și la politica socială, o a treia subrubrică care să includă politici legate de sustenabilitate și de eficiența utilizării resurselor și o a patra subrubrică referitoare la cetățenie, care să combine subrubricile 3a (Cetățenie) și 3b (Libertate, securitate și justiție) ale actualului CFM într-o singură subrubrică, având în vedere problemele întâmpinate anterior din cauza grupării unei serii de programe modeste într-o rubrică restrânsă;

132. consideră că următorul CFM ar trebui să permită o separare a proiectelor de amploare cu importanță strategică pentru Uniune în cadrul rubricii „Europa 2020”; consideră că bugetul UE ar trebui să-și aducă o contribuție pe termen lung la aceste proiecte, pentru a asigura continuitatea planificării și stabilitatea organizării lor; consideră că, în cazul în care pentru aceste proiecte de amploare vor fi necesare resurse financiare suplimentare, acestea nu ar trebui găsite în detrimentul unor proiecte reușite mai mici care sunt finanțate de la bugetul UE;

133. consideră că, având în vedere caracterul integrat al Strategiei Europa 2020 și pentru a asigura o aliniere corectă a mijloacelor bugetare la evoluția progresivă a strategiei, este esențială garantarea unui înalt nivel de flexibilitate între cele patru subrubrici legate de Europa 2020;

134. reamintește dificultățile care apar atunci când mai multe programe relativ mici sunt grupate în cadrul unei subrubrici restrânse; propune, în consecință, combinarea subrubricilor 3a (Cetățenie) și 3b (Libertate, securitate și justiție) ale CFM 2007-2013 într-o singură subrubrică;

135. solicită menținerea unei rubrici dedicate politicilor externe;

136. solicită menținerea unei rubrici dedicate administrației;

137. solicită crearea unei „marje globale a CFM” care să servească tuturor rubricilor situate sub plafonul global al CFM și deasupra marjelor separate disponibile ale fiecărei rubrici și care să fie mobilizată în cadrul procedurii bugetare anuale; consideră că o astfel de marjă ar trebui să utilizeze, de asemenea, marjele neutilizate, precum și creditele deblocate și necheltuite (angajamente și plăți) din exercițiul bugetar anterior;

Miercuri, 8 iunie 2011

138. în plus, consideră că, pentru a îmbunătăți transparența și vizibilitatea, ar trebui folosită o „marjă de rezervă” suplimentară, situată sub plafonul aferent resurselor proprii și deasupra pragului CFM, în vederea includerii riscurilor de neplată legate de garanțiile pentru împrumuturi ale mecanismului european de stabilizare financiară și ale mecanismului de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre din afara zonei euro, precum și a unei posibile intervenții din bugetul UE în cadrul mecanismului european de stabilitate de după 2013;

139. îndeamnă Comisia să menționeze într-o anexă la bugetul UE toate cheltuielile legate de UE efectuate, în urma unei proceduri interguvernamentale, în afara bugetului UE; consideră că aceste informații, furnizate anual, vor oferi o imagine completă a tuturor investițiilor pe care statele membre sunt de acord să le efectueze la nivelul UE;

140. sugerează că bugetul UE ar trebui să identifice în mod clar - eventual, într-o anexă - toate investițiile realizate în fiecare domeniu al politicilor UE care provin, de asemenea, din părți diferite ale bugetului UE; consideră, în același timp, că Comisia ar trebui să furnizeze și o estimare a nevoilor de investiții prevăzute pentru întreaga perioadă de programare;

141. îndeamnă Comisia să includă în proiectul de buget, astfel cum este transmis autorității bugetare a UE, informații detaliate referitoare la capitolul „Venituri” al bugetului UE; observă că o prezentare în comun atât a capitolului referitor la venituri, cât și a celui referitor la cheltuieli ale bugetului reprezintă, de fapt, practica standard pentru toate bugetele naționale; își exprimă convingerea fermă că, în acest fel, va exista o dezbatere permanentă cu privire la sistemul de finanțare al Uniunii, deși recunoaște fără rezerve că, în prezent, autoritatea bugetară nu are nicio competență de a propune modificări la această parte a bugetului;

142. propune, prin urmare, ca viitorul CFM să fie organizat potrivit următoarei structuri:

1. Europa 2020

1a. Cunoaștere pentru creștere economică

Inclusiv politicile în materie de cercetare și inovare, educație și învățare de-a lungul vieții, precum și privind piața internă

1b. Coeziune pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă

Inclusiv politica de coeziune (economică, socială și teritorială) și politica socială

1c. Gestionarea resurselor naturale și a dezvoltării durabile

Inclusiv politicile agricole, de dezvoltare rurală, de pescuit, de mediu, privind schimbările climatice, energia și transporturile

1d. Cetățenie, libertate, securitate și justiție

Inclusiv politici în domeniul culturii, tineretului, comunicării, drepturilor fundamentale și libertății, securității și justiției.

2. Europa globală

Inclusiv politica privind acțiunile externe, politica de vecinătate și politica de dezvoltare

3. Administrație

ANEXĂ

Miercuri, 8 iunie 2011

Reacția la un context aflat în plină schimbare: flexibilitatea

143. își reafirmă poziția formulată în Rezoluția sa din 25 martie 2009 referitoare la revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013 ⁽¹⁾, potrivit căreia o mai mare flexibilitate în cadrul rubricilor și între acestea reprezintă o necesitate stringentă pentru capacitățile de funcționare ale Uniunii, nu doar pentru a putea face față noilor provocări, dar și pentru a facilita procesul decizional din cadrul instituțiilor;

Revizuirea la jumătatea perioadei

144. subliniază necesitatea, în cazul unei durate a CFM mai mare de cinci ani, a unei revizuii obligatorii la jumătatea perioadei care să permită o analiză cantitativă și calitativă, precum și un bilanț al funcționării CFM; subliniază că, în viitor, revizuirea la jumătatea perioadei ar trebui să devină o obligație juridică prevăzută în regulamentul privind CFM, însoțită de o procedură specifică, inclusiv de un calendar obligatoriu, care să garanteze implicarea deplină a Parlamentului în calitatea sa de autoritate legislativă și bugetară; subliniază faptul că, în cazul în care revizuirea constată caracterul inadecvat al plafoanelor pentru restul perioadei, ar trebui garantată o posibilitate reală de revizuire a acestora;

Revizuirea plafoanelor

145. insistă asupra faptului că gradul de flexibilitate oferit în prezent de mecanismul de revizuire depinde de procedura de exercitare a acestuia și se confruntă cu reticența generală a Consiliului de a-l utiliza; consideră că ajustarea plafoanelor de cheltuieli poate rămâne o opțiune realistă numai dacă viitoarele mecanisme de revizuire vor prevedea o procedură simplificată pentru modificările operate în cadrul unui prag convenit; pe lângă aceasta, solicită menținerea posibilității de a crește plafonul global al CFM;

Asigurarea unei flexibilități și a unor marje suficiente în cadrul plafoanelor

146. subliniază importanța garantării unor rezerve suficiente pentru fiecare rubrică; ia act cu interes de propunerea Comisiei de a stabili un procent fix pentru marje; consideră, totuși, că această opțiune ar putea oferi mai multă flexibilitate numai dacă viitoarele plafoane ar fi fixate la un nivel suficient de ridicat, care să permită o astfel de marjă de manevră suplimentară;

147. subliniază că flexibilitatea sub plafoane ar trebui sporită prin toate mijloacele posibile și salută propunerile Comisiei formulate în cadrul revizuirii bugetului;

148. consideră importantă menținerea posibilității de a amâna sau devansa cheltuielile în cadrul pachetului multianual al unei rubrici, pentru a permite acțiuni anticiclice și un răspuns semnificativ la crizele majore; în această privință, consideră că actualul sistem de flexibilitate aplicabil actelor legislative a funcționat suficient de bine în actualul CFM; prin urmare, solicită menținerea, în următorul CFM, a pragului de flexibilitate de 5 % peste sau sub sumele stabilite prin codecizie;

149. își exprimă convingerea că marjele neutilizate și creditele (atât de angajament, cât și de plată) deblocate și neutilizate din bugetul unui an ar trebui să fie transferate în bugetul anului următor și să creeze o marjă CFM globală care să fie atribuită diferitelor rubrici în funcție de nevoile estimate ale acestora; consideră, prin urmare, că banii alocați bugetului UE ar trebui să fie cheltuiți numai în acest context și nu ar trebui să fie returnați statelor membre, așa cum se întâmplă în prezent;

150. în plus, consideră că aceste propuneri trebuie completate printr-o flexibilitate în materie de realocare pentru transferul între rubrici într-un anumit an și printr-o flexibilitate sporită între subrubrici;

⁽¹⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 95.

Miercuri, 8 iunie 2011

151. reamintește că procesul decizional trebuie conceput în așa fel încât să permită o utilizare eficace a acestor instrumente;

Mecanismele de flexibilitate

152. consideră că este crucial să se mențină instrumente speciale (instrumentul de flexibilitate, Fondul european de ajustare la globalizare, Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, rezerva pentru ajutoare de urgență), care pot fi mobilizate ad-hoc, simplificând și mai mult utilizarea acestora și alocându-le suficiente fonduri, dar și creând, eventual, noi instrumente în viitor; subliniază că mobilizarea unor astfel de surse de finanțare suplimentare trebuie să respecte metoda comunitară;

153. consideră că Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) s-a dovedit eficient în asigurarea ajutorului și solidarității UE pentru lucrătorii disponibilizați din cauza efectelor negative ale globalizării și ale crizei financiare și economice mondiale și, prin urmare, ar trebui să fie menținut în noul CFM; consideră totuși că procedurile de punere în aplicare a ajutorului din FEG sunt prea cronofage și greoaie; invită Comisia să propună modalități de simplificare și scurtare a duratei acestor proceduri în viitor;

154. consideră că instrumentul de flexibilitate, a cărui punere în aplicare a fost cea mai completă în comparație cu celelalte mecanisme de flexibilitate, a jucat un rol esențial în asigurarea unei flexibilități suplimentare; propune o majorare substanțială a sumei inițiale alocate instrumentului de flexibilitate, cu o creștere anuală ulterioară pe întreaga perioadă a CFM, precum și păstrarea posibilității de a reporta tranșa reprezentând suma anuală neutilizată până în anul $n+2$;

155. constată că, în ultimii ani, fondurile disponibile pentru a face față de urgență catastrofelor naturale și umanitare au fost insuficiente; solicită, în consecință, o creștere substanțială a pachetului destinat rezervei pentru ajutoare de urgență, precum și posibilitatea unei mobilizări multianuale a instrumentului;

Durata CFM

156. subliniază că, în alegerea duratei următorului CFM, ar trebui să se găsească echilibrul adecvat între stabilitatea ciclurilor de programare și punerea în aplicare a politicilor individuale și durata ciclurilor politice ale instituțiilor - în special ale Comisiei Europene și ale Parlamentului European; reamintește faptul că o durată mai mare necesită o mai mare flexibilitate;

157. consideră că un ciclu de cinci ani respectă pe deplin dorința exprimată de Parlament de a alinia, pe cât posibil, durata CFM la durata ciclurilor politice ale instituțiilor, din motive legate de asumarea răspunderii democratice; cu toate acestea, este îngrijorat că un ciclu de cinci ani ar putea fi prea scurt, în acest stadiu, pentru politicile care necesită o programare pe termen mai lung (și anume, coeziune, agricultură, rețele transeuropene) și nu ar răspunde în totalitate cerințelor privind ciclul de programare și implementare al acestor politici;

158. apreciază că un CFM pe zece ani, precum cel propus de Comisie în revizuirea bugetului, ar putea aduce o stabilitate și predictibilitate considerabile pentru perioada de programare financiară, însă, întrucât plafoanele globale și instrumentele juridice fundamentale ar fi stabilite pentru zece ani, această opțiune ar spori rigiditatea CFM și ar face extrem de dificile ajustările la noi situații; cu toate acestea, consideră că un ciclu de 5+5 ani nu poate fi avut în vedere decât dacă s-ar ajunge la un acord cu Consiliul, consemnat în regulamentul privind CFM, cu privire la un nivel maxim de flexibilitate, inclusiv o revizuire obligatorie la mijlocul perioadei;

Miercuri, 8 iunie 2011

159. este de părere că pentru următorul CFM, un ciclu de șapte ani, stabilit până în 2020, ar trebui să fie soluția tranzitorie reținută, deoarece un astfel de CFM ar putea oferi mai multă stabilitate prin asigurarea continuității programelor pe o perioadă mai lungă și, de asemenea, ar realiza o legătură clară cu Strategia Europa 2020; subliniază, totuși, că toate opțiunile privind durata următorului CFM sunt condiționate de existența unor fonduri suficiente și de o flexibilitate adecvată însoțită de resurse corespunzătoare, în interiorul și în afara cadrului, pentru a se evita problemele întâlnite în cursul perioadei 2007-2013;

160. consideră că o decizie cu privire la un nou CFM pe șapte ani nu ar trebui să fie preferată în detrimentul posibilității de a opta pentru o perioadă de 5 ani sau de 5+5 ani, începând cu 2021; își reiterează convingerea că o sincronizare a programării financiare cu mandatul Comisiei și al Parlamentului European va spori nivelul de responsabilitate democratică, de răspundere și legitimitate;

Partea a V-a: Resurse care să corespundă ambițiilor: legătura dintre cheltuieli și reforma sistemului de finanțare al UE

Resurse bugetare suficiente

161. este pe deplin conștient de ajustările fiscale dificile pe care statele membre le fac în bugetele lor naționale și reiterează faptul că realizarea VAE și asigurarea bunei gestiuni financiare, bazate pe eficiență, eficacitate și economie, ar trebui să fie, mai mult ca oricând, principiile călăuzitoare ale bugetului UE;

162. subliniază faptul că, indiferent de economiile realizabile, bugetul UE, la nivelul său global actual de 1 % din VNB, nu poate acoperi deficitul de finanțare cauzat de nevoile de finanțare suplimentare ocazionate de tratat, precum și de prioritățile politicile și angajamentele UE existente, precum:

- îndeplinirea obiectivelor principale ale strategiei Europa 2020 în domeniile ocupării forței de muncă, al C&D, al climei și energiei, al educației și al reducerii sărăciei;
- creșterea cheltuielilor în domeniul cercetării și inovării de la nivelul actual de 1,9 % din PIB la 3 % din PIB, ceea ce înseamnă un plus de cheltuieli publice și private de aproximativ 130 de miliarde de euro pe an;
- investițiile necesare în infrastructură;
- finanțarea completă esențială și calculată în mod transparent a proiectelor de amploare adoptate de Consiliu, ca ITER și Galileo, precum și politica spațială europeană;
- creditele suplimentare, încă necuantificabile, necesare în domeniul politicii externe și de securitate comune, inclusiv pentru Serviciul European de Acțiune Externă și politica europeană de vecinătate;
- nevoile de finanțare suplimentare legate de viitoarea extindere a UE;
- finanțarea mecanismului european de stabilizare financiară existent și a mecanismului european de stabilitate după 2013 pentru a asigura zonei euro și UE stabilitatea fiscală necesară pentru a depăși criza datoriilor;
- efortul financiar legat de îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM), respectiv alocarea a 0,7 % din VNB ajutoarelor pentru dezvoltare, ceea ce înseamnă aproximativ 35 de miliarde EUR anual în plus față de actualul nivel al cheltuielilor în acest sens, care reprezintă 0,4 % din VNB;
- promisiunile care decurg din acordurile de la Copenhaga și Cancun, vizând sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește combaterea schimbărilor climatice și adaptarea la efectele acestora, care ar trebui să se adauge angajamentelor asumate în cadrul ODM și care se ridică la 100 de miliarde de dolari pe an până în 2020, din care aproximativ o treime ar trebui de UE;

Miercuri, 8 iunie 2011

163. este ferm convins că înghețarea următorului CFM la nivelul din 2013, solicitată de unele state membre, nu este o opțiune viabilă; atrage atenția asupra faptului că, și dacă nivelul resurselor pentru următorul CFM crește cu 5 % comparativ cu nivelul din 2013 ⁽¹⁾, nu se poate aduce decât o contribuție limitată la realizarea obiectivelor și a angajamentelor convenite ale Uniunii și la respectarea principiului solidarității în cadrul Uniunii; prin urmare, este convins este necesară o creștere cu cel puțin 5 % a nivelului resurselor destinate următorului CFM; solicită Consiliului, în cazul în care nu este de acord cu această abordare, să identifice în mod clar la care dintre prioritățile sau proiectele sale politice ar putea renunța în totalitate, în ciuda valorii lor adăugate europene dovedite;

164. reamintește că, fără resurse suplimentare suficiente în CFM-ul pentru perioada de după 2013, Uniunea nu va putea să ducă la îndeplinire prioritățile politice existente, respectiv cele legate de Strategia Europa 2020, și noile sarcini prevăzute de Tratatul de la Lisabona, cu atât mai puțin să răspundă unor evenimente neprevăzute;

165. constată că plafonul resurselor proprii a rămas neschimbat din 1993; consideră că plafonul resurselor proprii poate necesita o anume ajustare treptată, întrucât statele membre conferă mai multe competențe Uniunii și stabilesc mai multe obiective pentru aceasta; consideră că, deși plafonul actual al resurselor proprii fixat în unanimitate de Consiliu ⁽²⁾ oferă o suficientă marjă de manevră bugetară pentru a răspunde celor mai presante provocări la adresa Uniunii, acesta ar fi totuși insuficient pentru ca bugetul UE să devină un instrument real pentru guvernanța economică europeană sau pentru a contribui într-o măsură semnificativă la investirea în strategia Europa 2020 la nivelul UE;

Un sistem de finanțare mai transparent, mai simplu și mai echitabil

166. reamintește faptul că, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, „bugetul este finanțat integral din resurse proprii, fără a aduce atingere altor venituri”; subliniază că modul în care a evoluat sistemul resurselor proprii, înlocuind treptat resursele proprii veritabile prin așa-numitele „contribuții naționale”, pune un accent disproporționat pe soldurile nete între statele membre, contrazicând astfel principiul solidarității UE, reducând interesul comun european și ignorând în mare parte valoarea adăugată europeană; observă că această situație face, în realitate, ca nivelul bugetului să fie afectat de situația financiară a fiecărui stat membru, precum și de atitudinea acestora față de UE; prin urmare, solicită ferm o reformă aprofundată a resurselor UE în vederea realinierii fondurilor acordate din bugetul UE la spiritul și cerințele tratatului;

167. consideră că principalul scop al reformei este de a institui un sistem de finanțare autonom, mai echitabil, mai transparent, mai simplu și mai corect, care să poată fi mai bine înțeles de cetățeni și să contribuie la clarificarea contribuției acestora la bugetul UE; solicită, în acest context, eliminarea reducerilor, excepțiilor și mecanismelor de corecție existente; este convins că introducerea uneia sau mai multor resurse proprii veritabile pentru Uniune, în vederea înlocuirii sistemului bazat pe VNB, este indispensabilă dacă Uniunea dorește să dispună de bugetul de care are nevoie pentru a contribui în mod semnificativ la stabilitatea financiară și redresarea economică; reamintește faptul că orice modificare privind resursele proprii ar trebui să fie pusă în aplicare respectând suveranitatea fiscală a statelor membre; insistă, în acest context, asupra necesității ca Uniunea să-și poată colecta direct propriile resurse, independent de bugetele naționale;

⁽¹⁾ nivelul din 2013: 1,06 % din VNB; nivelul din 2013 + 5 %: 1,11 % din VNB; ambele exprimate în credite de angajament la prețuri constante din 2013. Aceste cifre se bazează pe ipoteza unui CFM pe 7 ani, luând în calcul următoarele estimări și previziuni ale Comisiei:

— previziunea realizată de DG BUDG în mai 2011 privind VNB din 2012: 13 130 916,3 milioane EUR (prețurile din 2012);

— estimarea realizată de DG ECFIN în ianuarie 2011 privind creșterea nominală a VNB: 1,4 pentru 2011-2013 și 1,5 pentru 2014-2020.

NB: aceste cifre pot suferi modificări în funcție de variațiile estimărilor și previziunilor Comisiei, precum și în funcție de anul de referință și de tipul de prețuri utilizat (curente sau constante).

⁽²⁾ 1,23 % din PNB total al statelor membre în credite de plată și 1,29 % în credite de angajament.

Miercuri, 8 iunie 2011

168. evidențiază faptul că restructurarea sistemului resurselor proprii ca atare nu vizează dimensiunea bugetului UE, ci găsirea unei combinații de resurse mai eficiente pentru a finanța politicile și obiectivele UE convenite; subliniază faptul că introducerea unui nou sistem nu va crește sarcina fiscală globală pentru cetățeni, ci, dimpotrivă, va reduce sarcina asupra trezoreriilor naționale;

169. subliniază faptul că Parlamentul European este singurul parlament care se poate pronunța cu privire la cheltuieli, dar nu și la venituri; prin urmare, insistă asupra necesității esențiale de a reforma în mod democratic resursele UE;

170. ia act de potențialele noi resurse proprii propuse de Comisie în Comunicarea acesteia cu privire la revizuirea bugetului (impozitarea sectorului financiar, licitațiile din cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii, o taxă a UE legată de transportul aerian, TVA, o taxă pe energie, o taxă pe profit); așteaptă concluziile analizei de impact a acestor opțiuni, inclusiv un studiu de fezabilitate privind diversele opțiuni privind un impozit perceput de UE asupra tranzacțiilor financiare, care ar trebui să examineze și mecanismele de colectare relevante, în vederea prezentării de către Comisie a unei propuneri legislative până la 1 iulie 2011;

171. consideră, așadar, că o TTF ar putea reprezenta o contribuție semnificativă a sectorului financiar la compensarea costului economic și social al crizei și la sustenabilitatea finanțelor publice; consideră că aceasta ar putea contribui parțial și la finanțarea bugetului UE, precum și la reducerea contribuțiilor vărsate de statele membre în funcție de VNB propriu și că măsurile UE ar trebui să constituie un exemplu și în ceea ce privește transferurile de capitaluri către paradisurile fiscale;

Partea a VI-a: Către un proces de negociere interinstituțională armonios și eficient

172. reamintește că, în temeiul Tratatului de la Lisabona, aprobarea Parlamentului, care se pronunță cu majoritatea membrilor care îl compun, este obligatorie pentru adoptarea CFM de către Consiliu, hotărând în unanimitate;

173. subliniază condițiile de majoritate stricte care trebuie îndeplinite atât de către Parlament, cât și de către Consiliu, și atrage atenția asupra importanței exploatării la maximum a dispoziției tratatului prevăzută la articolul 312 alineatul (5) din TFUE, în temeiul căreia Parlamentul, Consiliul și Comisia, pe tot parcursul procedurii care conduce la adoptarea CFM, trebuie să ia toate măsurile necesare în acest scop; constată că acest fapt impune explicit instituțiilor obligația de a purta negocieri în vederea ajungerii la un acord asupra unui text pe care Parlamentul să îl poată aproba; subliniază, în continuare, faptul că, dacă până la sfârșitul anului 2013 nu se adoptă niciun CFM, pragurile și celelalte dispoziții care corespund anului în cauză vor fi extinse până la adoptarea unui nou CFM;

174. salută angajamentul președinților Consiliului ⁽¹⁾ de a asigura un dialog și o colaborare deschise și constructive cu Parlamentul pe toată durata procedurii de adoptare a viitorului CFM și își reiterează disponibilitatea de a coopera îndeaproape cu Consiliul și cu Comisia pe parcursul procesului de negociere, în conformitate deplină cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona;

175. îndeamnă, în consecință, Consiliul și Comisia să respecte tratatul și să depună toate eforturile necesare pentru a ajunge rapid la un acord cu Parlamentul cu privire la metoda practică de lucru pentru procesul de negociere a CFM; reamintește legătura dintre o reformă a veniturilor și o reformă a cheltuielilor și cererilor și, în consecință, solicită un angajament ferm din partea Consiliului de a discuta, în contextul negocierii CFM, propunerile referitoare la noile resurse proprii;

⁽¹⁾ Scrisoarea Prim-ministrului Yves Leterme adresată Președintelui Buzek, 8 decembrie 2010.

Miercuri, 8 iunie 2011

176. solicită lansarea, la nivelul UE, a unei dezbateri publice ample cu privire la scopul, domeniul de aplicare și direcția CFM al Uniunii și la reforma sistemului său de venituri; propune, în special, să fie convocată o conferință de tipul unei convenții privind viitoarea finanțare a Uniunii, aceasta trebuind să includă deputați în Parlamentul European, precum și membri ai parlamentelor naționale;

*

* *

177. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și celorlalte instituții și organisme interesate, precum și guvernelor și parlamentelor naționale ale statelor membre.
